

BARIERY PODATKOWE

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
1.	Różne kursy do przeliczania kwot w walucie obcej dla potrzeb PIT, CIT, VAT i ustawy o rachunkowości.	§ 37 rozporządzenia MF z dn. 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. 27 poz. 970 ze zm.).	Ujednolicenie kursu właściwego do przeliczania walut na potrzeby podatków dochodowych, VAT i ustawy o rachunkowości.	Objaśnienie w aneksie (pkt 1).	
2.	Obowiązek przechowywania kopii paragonów i wydruków z kas fiskalnych do momentu upływu okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych za dany okres (w praktyce ponad 5 lat).	Rozporządzenie Ministra Finansów z dn. 4 lipca 2002 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków stosowania tych kas przez podatników (Dz. U. z 2002 r. nr 108 poz. 948).	W rozporządzeniu Ministra Finansów z 4 lipca 2002 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków stosowania tych kas przez podatników (Dz. U. nr 108 poz. 948) skreśla się § 6 ust 2 pkt 3.	Objaśnienie w aneksie (pkt 2).	Dezyderat nr 1 do Ministra Finansów.
3.	Definicja prezentów o małej wartości. Obecna regulacja Ustawy o VAT nakłada na podatników uciążliwy obowiązek prowadzenia ewidencji osób obdarowanych (jeśli jednostkowa cena nabycia lub koszt wytworzenia prezentu przekracza 5 zł).	Art. 7 ust. 4 ustawy z dn. 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej: ustawa o VAT).	Wprowadzenie odwołania do wartości jednorazowej transakcji, powodujące ujednolicenie z przepisami Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.		
4.	REGON jako tymczasowy NIP na fakturach VAT	Rozporządzenie Ministra Finansów z 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom.	Korekta rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w § 8 dodać ust. 1a.	Objaśnienie w aneksie (pkt 3).	Dezyderat nr 2 do Ministra Finansów.
5.	Stosowanie zasad ogólnych przy rozpoznaniu obowiązku podatkowego dla importu usług skutkujące koniecznością częstych korekt deklaracji, gdy dostawca usług przysłał fakturę długi czas po wykonaniu usługi.	Art. 19 ust. 19 ustawy o VAT.	Określenie, iż obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania całości lub części zapłaty. W przypadku dokonania części zapłaty, obowiązek powstaje w tej części.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
6.	Brak prawa do odliczenia, gdy wydatek nie stanowi kosztu w rozumieniu ustaw o podatkach dochodowych.	Art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT.	Likwidacja tego ograniczenia jako niezgodnego z przepisami dyrektywy VAT.		
7.	Podwójne zaliczki na podatek dochodowy płacone w ostatnim miesiącu roku podatkowego (przesunięcie terminu płatności zaliczki za ostatni miesiąc)	Art. 44 ust. 1 i ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 25 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.	Korekta ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w art. 44 ust. 6 oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w art. 25 ust. 1a oraz 1c.	Objaśnienie w aneksie (pkt 4).	
8.	Konieczność wpłacania kaucji gwarancyjnej w wysokości 250 000 zł przez podmioty zajmujące się obrotem wewnątrzunijnym, które działają na rynku krócej niż rok, a chcą uzyskać zwrot podatku w terminie krótszym niż 180 dni.	Art. 97 ust. 7 ustawy o VAT.	Zniesienie obowiązku uiszczania kaucji gwarancyjnej.		
9.	Nakładanie biurokratycznych obowiązków na biorący udział w transakcji trójstronnej podmiot nie będący polskim podatnikiem VAT. Podmiot z UE dokonujący dostawy na rzecz polskiego podatnika VAT w ramach transakcji trójstronnej ma obowiązek przed dostawą zawiadomić o niej BWI o VAT.	Art. 137 ust. 1 ustawy o VAT.	Likwidacja tego obowiązku. Taki wymóg dla członków UE nie wynika z regulacji unijnych.		
10.	Zbyt restrykcyjne przepisy regulujące wymogi dla podmiotów prowadzących działalność z zakresu zwrotu podatku VAT podróżnym, nakładające na te podmioty obowiązki znacznie wykraczające poza nakładane na innych uczestników obrotu gospodarczego.	Art. 127 ustawy o VAT.	Likwidacja m.in. obowiązku corocznego uzyskiwania zaświadczenia uprawniającego do prowadzenia działalności.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
11.	Ewidencja przebiegu pojazdów – dyskryminacja podatników korzystających z samochodów osobowych objętych nie na podstawie umów leasingu, a na podstawie umowy najmu.	Art. 23 ust. 1 pkt 46 oraz ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 16 ust. 1 pkt 51 i ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.	Korekta art. 23 ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 16 ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.	Objaśnienie w aneksie (pkt 5).	
12.	Ochrona nabywcy przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa oraz niektórych składników majątku trwałego przed odpowiedzialnością za zaległości podatkowe zbywcy.	Art. 306e ordynacji podatkowej.	Korekta art. 306g § 1 ordynacji podatkowej przez nadanie mu brzmienia: §1. Organy podatkowe wydają zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych zbywającego: 1) na wniosek zbywającego; 2) na wniosek nabywcy, za zgodą zbywającego.	Objaśnienie w aneksie (pkt 6).	
13.	Obowiązek udokumentowania rezydencji podatkowej podmiotu zagranicznego przy pomocy certyfikatu rezydencji.	Art. 26 ust 1 ustawy o pdop (i analogicznym art. 29 ustawy o pdof).	Zmniejszenie obowiązków administracyjnych przedsiębiorców przez wprowadzenie progów (kwotowych) dla obowiązku udokumentowania rezydencji podatkowej podmiotu zagranicznego przy pomocy certyfikatu rezydencji.	Objaśnienie w aneksie (pkt 7).	
14.	Obowiązek uiszczania składki na ubezpieczenie zdrowotne w sytuacji, gdy podatnik nie osiąga dochodu.	Art. 27b ustawy o PIT.	Wprowadzenie możliwości odliczenia składki zdrowotnej od dochodu osiąganego w latach następnych.		
15.	Opodatkowanie pomocy ze środków unijnych. Interpretacja, zgodnie z którą środki pochodzące z funduszy UE, ale ref finansowane z budżetu państwa, nie podlegają zwolnieniu z opodatkowania.	Art. 21 ust. 1 pkt 46 ustawy o PIT oraz art. 17 ust. 1 pkt 23 ustawy o CIT.	Przyjęcie zasady, iż sposób dystrybucji środków pochodzących z programów unijnych nie ma znaczenia dla możliwości uzyskania zwolnienia.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
16.	Wyłączenie z zakresu kosztów uzyskania przychodu wydatków na reprezentację. Niemożność uznania za koszty jakichkolwiek wydatków na reprezentację dla wielu przedsiębiorców stanowi znaczny problem.	Art. 23 ust. 1 pkt 23 ustawy o PIT; art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT.	Zaliczenie wydatków na reprezentację do katalogu kosztów uzyskania przychodu.		
17.	Niemożność zaliczenia w koszty kosztów zaniechanych inwestycji.	Art. 23 ust. 1 pkt 35 ustawy o PIT; art. 16 ust. 1 pkt 41 ustawy o CIT.	Wprowadzenie możliwości zaliczania w koszty przynajmniej części kosztów zaniechanych inwestycji (np. pod warunkiem posiadania ekonomicznego uzasadnienia dla takiego zaniechania).		
18.	Możliwość bezterminowego przedłużania załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.	Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. nr 8, poz. 60).	Ograniczenie możliwości bezterminowego przedłużania załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.		
19.	Nadmiernie skomplikowana instytucja dokumentacji podatkowej.	Art. 11 ust. 4a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25 ust. 4a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.	Uchylić 9a oraz 19 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Uchylić 25a oraz 19 ust. 4 o podatku dochodowym od osób fizycznych Korekta art. 11 ust. 4a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25 ust. 4a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.	Objaśnienie w aneksie (pkt 8).	
20.	Niedostateczna kapitalizacja.	Art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61, ust. 6, ust. 7 oraz ust. 7b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.	Uchylić art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61, ust. 6, ust. 7 oraz ust. 7b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.	Objaśnienie w aneksie (pkt 9).	

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
21.	Obowiązek w zakresie ewidencji sprzedaży przy pomocy kas fiskalnych.	Rozporządzenia ministra finansów: - z dnia 26.08.2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (§ 20), - z dnia 17.12.2002 r. w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (§ 3).	Fiskalny raport miesięczny całkowicie spełnia wymogi ustalone dla miesięcznego zestawienia raportów dobowych. Zapisy w księdze dokonywane powinny być jedynie raz w miesiącu, wyłącznie w oparciu o miesięczny raport fiskalny.	Objaśnienie w aneksie (pkt 10).	
22.	Okresowe zwolnienie od VAT sprzedaży towarów objętych remanentem likwidacyjnym.	Art. 14 ust. 7 ustawy o podatku od towarów i usług.	Doprecyzowanie przepisu art. 14 ust. 7 ustawy o podatku od towarów i usług, tak aby nie było wątpliwości, że okresowe zwolnienie od VAT sprzedaży towarów objętych remanentem likwidacyjnym dotyczy nie tylko byłych wspólników spółek cywilnych lub innych spółek nie mających osobowości prawnej ale także podatników będących osobami fizycznymi.		
23.	Kasy w Internecie, czyli prawo nie nadąża za technologią.	Pkt 41 załącznika „wykaz sprzedaży zwolnionej z obowiązku ewidencjonowania” do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2006 r. poz. 375.	Zwolnienie firm prowadzących działalność gospodarczą w Internecie z konieczności wydawania paragonów fiskalnych przy tzw. mikropłatnościach. Zwolnienie z posiadania kas fiskalnych dla prowadzących sprzedaż wysyłkową.	Objaśnienie w aneksie (pkt 11).	
24.	Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą prowadzący księgę rachunkową lub księgę przychodów i rozchodów podatki muszą płacić tylko przelewem (w przypadku zajęcia rachunku bankowego w postępowaniu egzekucyjnym przedsiębiorca nie ma możliwości zapłaty podatku).	Art. 61 § 1 ustawy o ordynacji podatkowej.	Umożliwienie innej formy zapłaty podatku.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
25.	Urząd Skarbowy nie ma formalnie możliwości zwrotu nadpłaconego podatku VAT spółce, która przestała istnieć. W sytuacji likwidacji spółki rachunek bankowy jak i sama osoba prawna przestaje istnieć.	Art. 87 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług.	Udrożnienie procedury zwrotu różnicy podatku.		
26.	Obowiązek podatkowy w przypadku likwidacji działalności powstaje w dniu, w którym powinien być sporządzony spis z natury, nie później jednak niż 14. dnia, licząc od dnia rozwiązania spółki lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu. Podstawą opodatkowania jest wartość towarów podlegających spisowi z natury, ustalona na podstawie cen ich nabycia, a w przypadku ich braku podstawę opodatkowania stanowi koszt wytworzenia w momencie dostawy tych towarów.	Art. 29 ust. 10 ustawy o VAT.	Określenie jako podstawy opodatkowania wartości rynkowej towaru w chwili likwidacji działalności gospodarczej.	Podobny problem z wysokością podatku VAT występuje w przypadku darowizny towarów dokonywanych przez przedsiębiorcę na cele charytatywne (znany casus „piekarza”).	
27.	Wysoki VAT od darowizn	Art. 29 ust. 10 ustawy o VAT.	W przypadku darowizny za podstawę naliczania podatku VAT powinna być uznawana wartość księgową bądź rynkowa wartość towaru z chwili jego przekazania, a nie jak jest w tej chwili wartość z chwili produkcji czy nabycia.	Casus przedsiębiorcy, który chcąc darować 5 letni komputer wart 300 zł, zmuszony jest zapłacić podatek VAT od wartości początkowej w chwili jego nabycia tj. np. 5.000 zł, czyli 1.100 zł.	
28.	Przepisy Ordynacji podatkowej ustanawiające jako zasadę natychmiastową wykonalność pierwszoinstancyjnych decyzji podatkowych.	Art. 224 ustawy o ordynacji podatkowej.	Wstrzymanie wykonalności decyzji do czasu jej uprawomocnienia się.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
29.	Wysokość oraz wielokrotność opłaty z tytułu złożenia kilku pełnomocnictw na jednym dokumencie.	Art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej.	Wprowadzenie konieczności uiszczenia tylko jednej opłaty w przypadku, gdy adwokaci lub radcowie złożyli kilka pełnomocnictw na jednym dokumencie.		
30.	Zwrot VAT w wewnątrz-wspólnotowej dostawie towarów dla rozpoczynających działalność gospodarczą.	Art. 97 ustawy o podatku VAT.	Przyspieszenie zwrotu podatku VAT z 180 do 60 dni oraz likwidacja kaucji gwarancyjnej.		Dezyderat nr 3 do Ministra Finansów.
31.	Wiążące interpretacje zagrożeniem w działalności gospodarczej.	Art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o ordynacji podatkowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.		Objaśnienie w aneksie (pkt 12).	
32.	Kasa fiskalna musi być zarejestrowana 2 razy: (1) o fiskalizacji kasy – dotyczy wszystkich kas niezależnie od tego, kiedy są instalowane, oraz (2) składane przed dniem rozpoczęcia ewidencjonowania – konieczne dla skorzystania z ulgi (obejmuje tylko kasy zgłaszane przed powstaniem obowiązku ewidencjonowania).	Ustawa o VAT.	Absurdem jest by ilość kas, a nie moment rozpoczęcia ich użytkowania, decydowała o ilości składanych zgłoszeń. Możliwość złożenia wspólnego zgłoszenia powinna objąć wszystkie te kasy, które podatnik instaluje w tym samym momencie.		
33.	Organy podatkowe mogą uznać za opodatkowane także te przychody, które ewidentnie nie zwiększają zdolności płatniczej, ponieważ – choć należne – są nieściągalne.	Art. 89a ustawy o VAT w związku z art. 12 i 14 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (tzw. ulga za złe długi).	Należy zmienić te przepisy tak, aby przyspieszyć możliwość obniżenia podstawy opodatkowania w przypadkach, w których ewidentnie nie nastąpiło żadne przysporzenie w okolicznościach uprawdopodobniających całkowitą niemożność świadczenia kontrahenta.		
34.	Opodatkowanie akcyzą jak dla paliw, np. oleju rzepakowego, jeżeli zostanie wlany do samochodu.	Art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 29, poz. 257 z późn. zm.).	Dezyderat do Ministra Finansów z pytaniem czy na gruncie związania Polski prawem wspólnotowym jest możliwe wyłączenie oleju rzepakowego, wykorzystywanego jako paliwo, z przepisu art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
35.	Zaliczenie do przychodu i opodatkowanie kwoty czynszów umorzonych przez gminy tym, którzy nie mają z czego ich płacić.	Art. 11 ustawy o PIT (Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176).	Należy zwolnić osoby o niskich dochodach z podatku.		
36.	Pozbawienie prawa do ulgi odsetkowej w przypadku, gdy podatnik w celu obniżenia odsetek od kredytu zaciągnie kredyt w innym banku w celu spłacenia kredytu pierwotnego.	Art. 26b ustawy o PIT.	Skutki: utrata ulgi przez podatnika powoduje utrudnienie realizacji inwestycji. Należy więc znowelizować przepis i określić możliwość dalszego korzystania z ulgi.		
37.	Związek Działkowców i użytkownicy zwolnieni są od podatków i opłat (administracyjnych, skarbowych).	Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. z 2005 r. nr 169, poz. 1419).	Przywileje podatkowe działkowców powinny być utrzymane, ale tylko pod warunkiem, że tereny pod ogrodami działkowymi będą nadal mało atrakcyjne.	Objaśnienie w aneksie (pkt 13).	
38.	Sprowadzanie alkoholu z zagranicy przez Internet jest obłożone akcyzą, a przywożenie osobiście – nie.	Art. 56 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym (Dz.U nr 29, poz. 257 z późn. zm.).	Rekomendacja w aneksie (pkt 14).		
39.	Przepis ograniczający przedsiębiorcom możliwość płacenia podatku według jednolitej stawki wynoszącej 19 % podstawy obliczania podatku przez osoby, które świadczą usługi na rzecz byłego pracodawcy.	Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn, zm.).	Celem nowelizacji jest zniesienie tego ograniczenia, ponieważ obowiązując od 1 stycznia 2007 r. art. 5b umożliwia organom podatkowym skuteczne eliminowanie przypadków omijania prawa w tym zakresie. Należy więc w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) dokonać odpowiednich zmian w art. 9.		
40.	Określanie wysokości stawek podatku akcyzowego w drodze rozporządzenia Ministra Finansów zmniejsza przewidywalność warunków prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorców.	Brak ustawy – indywidualne rozporządzenia Ministra Finansów.	Zgodnie z Konstytucją obowiązki podatkowe określać powinna ustawa.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
41.	<p>Barierą są wymagania konieczne do zastosowania stawki 0% przy wewnątrz-wspólnotowej dostawie towarów. Zgodnie z obowiązującymi przepisami Ustawy o VAT w przypadku korzystania z usług przewoźnika (spedytora), podatnik obowiązany jest do posiadania dokumentu CMR, z którego jednoznacznie wynika, że towary zostały dostarczone do miejsca ich przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego innego niż Polska. W przypadku gdy organizującym transport jest nabywca towarów, otrzymanie przez dostawcę towarów kopii potwierdzonego przez nabywcę dokumentu przewozowego uzależnione jest od woli nabywcy towarów. Ponadto, gdy towar przewożony jest przez więcej niż jednego przewoźnika, otrzymanie przez dostawcę dokumentu, z którego jednoznacznie wynika dostarczenie towaru do miejsca przeznaczenia, jest znaczenie utrudnione.</p>	Art. 43 ust. 3 ustawy o VAT.	<p>Należy wprowadzić regulację, zgodnie z którą wystarczające dla zastosowania stawki 0% będzie posiadanie przez podatnika, jeżeli nie jest możliwe uzyskanie dokumentów podstawowych (np. dokumentu przewozowego), innego dowodu potwierdzającego dostarczenie towarów do nabywcy w UE w przypadku korzystania z usług przewoźnika lub spedytora. Może to być np. oświadczenie odbiorcy towarów bądź – w przypadku dostawy towarów akcyzowych – dokument ADT (karta 3), na którym odbiorca również ma obowiązek potwierdzić odbiór towarów.</p>		
42.	<p>Ustawa o PIT pozbawia osoby prowadzące działalność gospodarczą i świadczące w jej ramach usługi menedżerskie możliwości opodatkowania dochodów z tego źródła przychodów według stawki liniowej oraz pozbawia ich prawa do zaliczania do kosztów uzyskania przychodu kosztów w rzeczywiście poniesionej wysokości.</p>	Ustawa o PIT.	Należy znieść to ograniczenie.		
43.	<p>Rejestrowanie kilku powiązanych firm jako jednego podatnika VAT – uprości to rozliczenia i obniży koszty całej grupy.</p>	Ustawa o VAT.	Należy uzupełnić ustawę o VAT o artykuł pozwalający na tworzenie vatowskich grup podatkowych.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
44.	Wsteczna rejestracja na VAT.	Ustawa o VAT.	Umożliwienie rozliczania podatku związanego z transakcjami zawartymi przed złożeniem dokumentów transakcyjnych.		
45.	Zagraniczni dostawcy mają obowiązek rejestracji w Polsce na potrzeby rozliczania VAT.	Ustawa o VAT.	Uproszczone rozliczanie w zakresie tzw. składów call-off stock – da to szansę na istotny wzrost inwestycji zagranicznych.		
46.	Rozliczanie VAT od importu w deklaracjach zamiast wpłacania od razu gotówki do urzędu celnego.	Ustawa o VAT.	Należy uzupełnić ustawę o VAT o artykuł pozwalający na taki sposób rozliczania - poprawi to stabilność i płynność finansową przedsiębiorców przywożących do Polski towary z innych państw UE.		
47.	Składki wpłacane na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) nie stanowią kosztu uzyskania przychodu.	Art. 16 p.1 pp.36) ustawy z dnia 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. nr 54, poz. 654 z późn. zm.).	Należy rozważyć wliczanie składek na PFRON jako kosztu uzyskania przychodu.		
48.	Opodatkowanie pakietów medycznych oferowanych przez pracodawców na rzecz pracowników – pojawiające się interpretacje organów podatkowych, zgodnie z którymi wartością nieodpłatnych świadczeń w przypadku pakietów medycznych jest wartość zryczałtowanej opłaty przypadającej na pracownika, od którego pracodawca zobowiązany jest potrącić zaliczkę na podatek.	Art. 12 ust 1 ustawy o PIT.	Powrót do interpretacji, zgodnie z którymi wartość świadczeń medycznych oferowanych przez pracodawców pracownikom, za które cena określona jest ryczałtowo, nie stanowi przychodu ze stosunku pracy.		
49.	Niejasny zakres zwolnienia z VAT pośrednictwa finansowego.	Załącznik nr 4 do ustawy o VAT, poz. 3.	Sprecyzowanie zakresu zwolnienia zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/ WE.		
50.	Brak prawa do korekty deklaracji VAT po zakończeniu kontroli podatkowej.	Art. 81b § 3 ustawy o ordynacji podatkowej.	Przyjęcie ogólnych zasad postępowania administracyjnego także w przypadku zobowiązań podatkowych, a więc wstrzymanie wykonalności decyzji do czasu jej uprawomocnienia się.		

PRAWO BUDOWLANE

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
51.	Nieograniczona możliwość zawieszenia postępowania w sprawie lokalizacji inwestycji.	Art. 58 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	Należy dookreślić przesłanki zawieszenia postępowania w sprawie lokalizacji inwestycji.	Objaśnienie w aneksie (pkt 15).	
52.	Rozbudowana procedura formalnoprawna na etapie ubiegania się o decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego, wydłużająca proces i zwiększająca koszty inwestycji.	Ustawa o planowaniu przestrzennym i ustawa o drogach publicznych.	Aktualizacja rejestrów gruntów prowadzonych przez Powiatowe Urzędy Geodezji i Kartografii. Należałoby także usprawnić procesu uzgodnień z instytucjami wymienionymi w art. 53 Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, które są prowadzone w oparciu o k.p.a.		
53.	Zakazy lokalizowania instalacji radiokomunikacyjnych ustanowione na znacznych obszarach planów. Zakazy takie są ustanawiane pomimo tego, że według oficjalnego stanowiska Ministra Środowiska nie ma dla nich żadnego uzasadnienia.	Ustawa o planowaniu przestrzennym.	Należy rozważyć zniesienie nieuzasadnionych merytorycznie zakazów w planach miejscowych.		
54.	Konieczność uzyskania pozwolenia na budowę, na wykonywanie robót budowlanych polegających na przebudowie i remoncie sieci gazowych.	Prawo budowlane.	Rozszerzenie katalogu robót niewymagających pozwolenia na budowę o roboty polegające na przebudowie i remoncie sieci gazowej prowadzonej po dotychczasowych trasach.		
55.	Konieczność finansowania aktualizacji mapy zasadniczej i innych materiałów ze środków inwestorów.	Prawo geodezyjne i kartograficzne.	Nałożenie odpowiedzialności za aktualizację map i konsekwencji zawartych w nich błędów na starostów.		
56.	Zbędne procedury formalno-prawne wydłużające okres realizacji przyłączy domowych do 17 tygodni.	Prawo budowlane.	Zniesienie wymogu aktualizacji podkładów geodezyjnych terenu, na którym ma zostać wybudowane przyłącze. Zniesienie wymogu sporządzania projektu budowlanego przyłącza.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
57.	Nieprzewidywalność warunków inwestycyjnych w wyniku braku planów zagospodarowania terenu i duża uznaniowość urzędnicza przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy.	Obowiązujące przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niechęć i nieumiejętność władz gminnych tworzenia planów obejmujących znaczne obszary.	<p>Przyjęcie nowego modelu planowania i zagospodarowania przestrzennego zakładającego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązkowe pokrycie całego obszaru gminy planem ogólnym, - powiązanie planu z harmonogramem realizacji infrastruktury technicznej, - umożliwienie finansowania przez inwestora budowy infrastruktury technicznej i rezygnacja z obowiązku przekazania zrealizowanego fragmentu sieci zarządcy sieci, - umożliwienie budowania zgodnie z krajowymi standardami zabudowy na terenach niepokrytych planami szczegółowymi lub gminnymi standardami zabudowy, - zmianę przeznaczenia gruntów rolnych w miejscowym planie i rezygnacja z procedury odrolnienia, - ustanowienie funduszu powierniczego, w którym deponowane będą środki ze sprzedaży nieruchomości o nieuregulowanym prawie własności. 		
58.	Obowiązek uzyskania od właściwego organu decyzji o merytorycznym zakresie raportu oddziaływania na środowisko.	Prawo ochrony środowiska.	Powrót do poprzedniej regulacji, kiedy to rozporządzenie ministra określało, jakie działalności produkcyjne zaliczane do inwestycji znacząco oddziałujących na środowisko oraz mogących oddziaływać na środowisko, z określeniem merytorycznego zakresu raportu oddziaływania dla obydwu rodzajów inwestycji.		
59.	Brak wskazania organu odpowiedzialnego względem zamawiających za skutki ewentualnych wad materiałów, map i dokumentów geodezyjnych uzyskanych od służb geodezyjnych.	Prawo geodezyjne i kartograficzne.	Nałożenie odpowiedzialności za aktualizację map i konsekwencji zawartych w nich błędów na starostów.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
60.	Skomplikowane procedury i duża ilość pozwoleń na budowę budynków mieszkalnych.	Ustawa Prawo budowlane (Dz.U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 ze zm.).	Wprowadzenie instytucji domniemanej zgody urzędu na budowę, jeżeli w ciągu 30 dni nie będzie uzasadnionej decyzji negatywnej.		
61.	Nieaktualne materiały mapowe sprzedawane przez służby geodezyjne i wymóg zlecenia przez zamawiającego ich aktualizacji, często wielokrotnej, w ramach przygotowania i realizacji inwestycji.	Prawo geodezyjne i kartograficzne.	Nałożenie odpowiedzialności za aktualizację map i konsekwencji zawartych w nich błędów na starostów.		
62.	Rozbudowana procedura formalno-prawna na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę sieci gazowych, dublująca czynności wymagane na etapie uzyskania decyzji lokalizacyjnej, wydłużająca proces inwestycji i zwiększająca jej koszty.	Prawo budowlane.	Wyeliminowanie dublujących się wymogów formalno-prawnych na etapie uzyskania decyzji lokalizacyjnej i pozwolenia na budowę, Umożliwienie natychmiastowego przystąpienia do eksploatacji sieci w przypadku przyjęcia zgłoszenia bez uwag.		
63.	Problemem postępowań w sprawie uwarunkowań środowiskowych, odnoszącym się do wszystkich przedsięwzięć jest nieograniczony udział – na prawach strony – organizacji ekologicznych, co umożliwia skarżenie nie tylko decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, ale również postanowień uzgodnieniowych (zazalania zazwyczaj trafiają do Ministra Środowiska oraz Generalnego Inspektora Sanitarnego), a także przekazanie kompetencji do wydawania decyzji do organów samorządu gminnego, co prowadzi do sytuacji, w której inwestor musi uzyskać od tego samego organu trzy decyzje (o lokalizacji inwestycji celu publicznego, o uwarunkowaniach środowiskowych oraz pozwolenia na budowę).	Prawo budowlane i Ustawa o ochronie środowiska.	Usprawnienie procesu uzgodnień z instytucjami wymienionymi w Ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym, które są prowadzone w oparciu o k.p.a.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
64.	<p>Nieograniczona możliwość zawieszenia postępowania w sprawie lokalizacji inwestycji. Stosownie do przepisu art. 58 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, właściwy organ administracji może zawiesić postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego. Przepisy ustawy nie określają żadnych przesłanek zawieszenia postępowania, dając tym samym organom administracji możliwość nieograniczonego blokowania inwestycji.</p> <p>Organ może zawiesić postępowanie, choćby nawet wiedział, że gmina w najbliższym czasie nie zamierza przystąpić do opracowywania planu dla tego obszaru. Co więcej, organ może zawiesić postępowanie nawet wówczas, gdy jest już projekt planu i gdy planowana inwestycja jest całkowicie zgodna z tym projektem. Jednocześnie nie ma żadnej gwarancji, że zawieszenie nie będzie trwało dłużej niż 12 miesięcy.</p>	<p>Art. 58 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.</p>	<p>Określić przesłanki zawieszenia postępowania w sprawie lokalizacji inwestycji.</p>		
65.	<p>Rozbudowana procedura formalno-prawna na etapie ubiegania się o decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego, wydłużająca proces i zwiększająca koszty inwestycji.</p>	<p>Ustawa o planowaniu przestrzennym. Ustawa o drogach publicznych.</p>	<p>Aktualizacja rejestrów gruntów prowadzonych przez Powiatowe Urzędy Geodezji i Kartografii.</p> <p>Usprawnienie procesu uzgodnień z instytucjami wymienionymi w art. 53 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, które są prowadzone w oparciu o k.p.a.</p>		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
66.	Brak planów zagospodarowania przestrzennego.	Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.).	Wprowadzenie obowiązku zagospodarowania przestrzennego przez gminny, najpóźniej do końca 2010 r.		
67.	Brak terenów przeznaczonych pod działki budowlane na obszarze dużych aglomeracji.	Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.).	Całkowite odrolnienie terenów gruntów niskiej klasy (IV-VI) na obszarze miast, najpóźniej do 2010 r.		
68.	Ograniczenie uprawnień w budownictwie. W nowelizacjach ustawy Prawo budowlane i kolejnych wersjach rozporządzenia ministra właściwego do spraw budownictwa w ostatnich latach 2004-2006 pojawiło się cały szereg zapisów ograniczających dostęp młodych kadr do rynku pracy, który odczuwa niedobór inżynierów i techników. Zmniejszają one ilość potencjalnych pracowników, którzy będą mogli wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie: projektanta, kierownika budowy, inspektora nadzoru.	Prawo budowlane z dnia 16 kwietnia 2004 r. wart. 14 ust. 1 pkt 2c. Prawo budowlane z 1994 r. i jego kolejne nowelizacje do roku 2005 r., (art. 14 ust. 1 pkt 3)	Rekomendacja w aneksie (pkt 16).		
69.	Koniecznością przynależności nawet do trzech samorządów zawodowych, jeżeli architekt jednocześnie prowadzi budowę i zajmuje się urbanistyką.	Art. 5 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. z 2005 r. Nr 150, poz.1247).	Zmiana art. 5 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.		
70.	Barierą dla przedsiębiorców inwestujących w infrastrukturę bezprzewodową, w szczególności stawiających niepopularne stacje bazowe, które mogą być zakwestionowane jako pogarszające walory estetyczne zabudowy lub oddziałujące na środowisko, są decyzje o odmowie lokalizacji z powołaniem się na ich niezgodność z „wymaganiami ładu przestrzennego”.	Prawo budowlane i Ustawa o ochronie środowiska.	Postuluje się zmianę przepisów w tym zakresie.		

SYSTEM UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
71.	Konieczność przechowywania dokumentów, na podstawie których następuje ustalenie podstawy wymiaru emerytury lub renty przez okres 50 lat.	Art. 125 a ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.	Skrócić okres przechowywania dokumentów i umożliwić ich przechowywanie w formie elektronicznej. Wprowadzić dodatkowe kryterium mówiące, że należy przechowywać te dokumenty przez 50 lat bądź do momentu uzyskania przez ubezpieczonego emerytury bądź renty.		
72.	Konieczność ustalania co kwartał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe dla osób prowadzących działalność gospodarczą i osób z nimi współpracujących.	Art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.	Wprowadzić rozwiązania umożliwiające ustalanie podstawy wymiaru składek raz na rok.		
73.	Składka na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest niska (0,10% wynagrodzenia, czyli około 2,5 złotego na pracownika miesięcznie) i jej ewidencjonowanie kosztuje więcej niż wynosi sama składka. Firmy księgowe za zaksięgowanie należnych składek na FGSP wyceniają tę usługę nawet 5 zł od pracownika. Ewidencjonowanie kosztuje więcej, niż wynosi sama składka.	Art. 29 ust. 1 ustawy z 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. nr 158, poz. 1121 ze zm.).	Zawiesić ściąganie składki, poprzez odpowiednią zmianę w ustawie budżetowej i zapisanie, że w 2008 r. składka ta wynosi ona 0 %.		
74.	Renta strukturalna z KRUS jest opodatkowana, a taka sama renta z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – nie jest.	Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (Dz. U. nr 229, poz. 2273 z późn. zm.).	Konieczne jest przygotowanie nowej definicji rolnika, żeby każda osoba nie mogła korzystać z dotacji z UE.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
75.	Przekazywanie pracownikom Raportu Miesięcznego dla Osoby Ubezpieczonej (RMUA) wyłącznie w formie papierowej.		Wprowadzić rozwiązania alternatywne do funkcjonującego obecnie. Pracodawca powinien mieć możliwość umieszczania raportów (RMUA), np. w intranecie w plikach zahasłowanych, do których mieliby dostęp tylko właściwi pracownicy. Rozwiązanie takie wyeliminowałoby koszty dystrybucji tego dokumentu, które są znaczące w przypadku, gdy firma zatrudnia dużą liczbę pracowników.		
76.	Ustawodawca narzucił zasadę, że osoby, które uzyskują przychody z różnych źródeł, niezależnie od tego czy uzyskują inne dochody opodatkowane już składką zdrowotną zobowiązani opłacać składkę zdrowotną z każdego tytułu z osobna.	Ustawa o świadczeniach pieniężnych z Narodowego Funduszu Zdrowia.			
77.	Powiatowe oraz wojewódzkie zespoły ds. orzekania o niepełnosprawności odmawiają finansowania badań, których wykonania żądają na potrzeby wydania orzeczenia. Koszty badania, związanego z orzekaniem niezdolności do pracy czy orzekaniem o niepełnosprawności, finansowane są przez podmiot, który zleca to badanie.	Ustawa z dn. 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. nr 210, poz. 2135 z późn. zm.).	Korekta ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych		
78.	Renta strukturalna z KRUS jest opodatkowana, a taka sama renta z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – nie jest.	Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (Dz.U. nr 229, poz. 2273 z późn. zm.).	Konieczne jest przygotowanie nowej definicji rolnika, żeby każda osoba nie mogła korzystać z dotacji z UE.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
79.	<p>Biurokracja w ZUS - zwolnienia lekarskie.</p> <p>Chociaż przedsiębiorcy co miesiąc składają ZUS-owi w formie elektronicznej deklaracje rozliczeniowe, to w przypadku zwolnienia lekarskiego pracowników muszą obowiązkowo wypełniać formularze papierowe Z-3 - tj. zaświadczenie płatnika składek. Na druku przedsiębiorcy podają dane o firmie, NIP, REGON, dane pracownika, informacje o wynagrodzeniu, itd.</p>	<p>Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.</p>	<p>Należy uprościć w tym zakresie przepisy i o ile nie nastąpiły co do tych danych zmiany nie powinni przedsiębiorcy na nowo umieszczać tych danych.</p>		
80.	<p>Konieczność przechowywania kopii deklaracji rozliczeniowych i imiennych raportów miesięcznych oraz dokumentów korygujących te dokumenty przez okres 10 lat od dnia ich przekazania do wskazanej przez Zakład jednostki organizacyjnej Zakładu, w formie dokumentu pisemnego lub elektronicznego.</p>	<p>Art. 47 ust. 3c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.</p>	<p>Skrócić okres do 5 lat.</p>		
81.	<p>Konsekwencją skrócenia okresu przechowywania dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych jest konieczność skrócenia okresu przedawnienia dla dokumentów ubezpieczeniowych do 5 lat.</p>	<p>Art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.</p>	<p>Skrócić okres do 5 lat.</p>		
82.	<p>Przedsiębiorcy nie mają prawa do urlopu wychowawczego i zasiłku opiekuńczego, nie mogą ubiegać się o wcześniejszą emeryturę.</p> <p>Przedsiębiorcy podlegają dyskryminującym, anachronicznym przepisom, które w swej istocie sięgają poprzedniego ustroju. Mimo opłacenia składki chorobowej nie mają prawa do zasiłku na dziecko.</p>	<p>Ustawa z dn. 17 grudnia 1998 r. o rentach i emeryturach z FUZ (Dz. U. 2004 r. nr 39, poz. 353 z późn. zm.).</p>	<p>Zmiana ustawy, tak by uwzględniała prawa przedsiębiorców.</p>		

PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
83.	<p>Brak możliwości zawieszania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.</p> <p>Obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej w sposób ciągły i ponoszenie kosztów z tym związanych (zwłaszcza w przypadku MSP prowadzących działalność sezonową) jest poważną barierą w prowadzeniu działalności gospodarczej. Brak możliwości zawieszania działalności oraz niejasne i niejednoznaczne interpretacje ZUS w tej kwestii doprowadziły niejedną firmę w Polsce do upadłości.</p>	<p>Brak instytucji zawieszenia działalności gospodarczej m.in. w następujących ustawach:</p> <ul style="list-style-type: none">- ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,- ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym,- ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,- ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,- ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,- ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.	<p>Wprowadzenie do systemu prawa polskiego instytucji zawieszania działalności gospodarczej.</p>		
84.	<p>Zbyt wiele rodzajów działalności wymaga wciąż uzyskiwania od przedsiębiorców zezwoleń, pozwoleń i licencji.</p>	<p>Art. 46-76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej</p> <p>Przepisy szczególne wprowadzające reglamentację działalności gospodarczej.</p>	<p>Zniesienie większości zezwoleń, pozwoleń i licencji, które zostały poza zakresem ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>Usunięcie z katalogu rodzajów działalności gospodarczej część działalności, które obecnie wymagają uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej.</p>		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
85.	Utworzenie lub prowadzenie działalności gospodarczej w formie wielkopowierzchniowego obiektu handlowego, co wymaga uzyskania zezwolenia.	Ustawa z dnia 11 maja 2007 r. o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.	Ustawa sprzeczna jest z art. 10, 43 i 56 Traktatu o Ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej oraz art. 10 do 15 Dyrektywy usługowej. Postanowienia ustawy godzą w swobodę działalności gospodarczej, a skutki obowiązywania tej ustawy będą takie, że nastąpi przeorientowanie wielkich sieci handlowych na budowę sklepów mniejszych, które stanowią będą większe zagrożenie dla podmiotów mniejszych, które w założeniu ustawa miała chronić. Uchylenie ustawy.		
86.	Przewlekłość rejestracji podmiotów gospodarczych zamierzających prowadzić działalność gospodarczą. Obecnie obowiązujące zasady rejestracji są prowizoryczne i niewystarczające. „Jedno okienko” nie działa w praktyce, ze względu na brak współdziałania rejestru REGON z urzędami skarbowymi. Przedsiębiorcy nadal muszą sami odwiedzać różne urzędy w celu zarejestrowania swojej działalności.	Art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej. Nadal nie weszły w życie przepisy odnośnie rejestracji działalności gospodarczej osób fizycznych wprowadzonych ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Wydłużono okresu vacatio legis dla wejścia w życie tych przepisów do dnia 1 października 2008 r.	Jak najszybsze wdrożenie w życie „jednego okienka” dla rejestracji działalności gospodarczej.		
87.	Brak możliwości uzyskania informacji o swoim kontrahencie zarejestrowanym w ewidencji działalności gospodarczej bez znajomości jego adresu Wciąż brak Centralnej Informacji o Działalności Gospodarczej (CIDG).	Art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej.	Szybkie wdrożenie CIDG.		
88.	Uznaniowość decyzji organów administracji publicznej przy wydawaniu koncesji.	Art. 46-63 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej Przepisy szczególne wprowadzające reglamentację działalności gospodarczej.	Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej wprowadziła rozwiązania zgodne z postulatami przedsiębiorców, ale niezbędne są dalsze kroki ograniczające uznaniowość organów administracji w tym zakresie.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
89.	<p>Wysoki koszt wpisu i ogłoszeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym Wejście w życie w dniu 1 stycznia 2007 r. nowelizacji ustawy o KRS, która przewidywała ujawnienie większej części akt rejestrowych na stronach internetowych KRS spowodowało zmniejszenie roli Monitora Sądowego i Gospodarczego, ponieważ większość informacji o przedsiębiorcach i o wpisach do KRS od 1 stycznia 2007 jest upubliczniona na stronach KRS. Nie ma więc uzasadnienia utrzymywanie obowiązku wnoszenia opłaty 250 zł od każdego wpisu do KRS.</p> <p>10 marca 2007 r. weszła w życie nowelizacja ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, która obniżyła z 1000 zł. do 750 zł. opłatę stałą za zarejestrowanie w rejestrze przedsiębiorców spółki osobowej. To krok w dobrym kierunku, ale niewystarczający.</p>	<p>Art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.</p> <p>§ 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15. 04.1996 r. w sprawie organizacji, sposobu wydawania i rozpowszechniania oraz podstawy ustalania ceny numerów Monitora Sądowego i Gospodarczego i wysokości opłat za zamieszczanie w nim ogłoszenia lub obwieszczenia.</p>	<p>Propozycją jest obniżenie kosztów wstępnej rejestracji w KRS przedsiębiorców działających w formie spółek kapitałowych o co najmniej 50%, natomiast działających w formie spółek osobowych o co najmniej 25% (w tym przypadku obniżenie o 25% nastąpiło już w marcu 2007 r.).</p> <p>Obniżenie opłat z tytułu ogłoszeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.</p>		
90.	<p>Niedostateczne zachęty dla przedsiębiorców do inwestowania w działalność badawczo-rozwojową.</p> <p>Art. 12-15 ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej umożliwiają uzyskanie statusu centrum badawczo-rozwojowego. Jednakże jednostki prowadzące prace badawczo-rozwojowe w ramach struktury koncernu nie mogą spełnić warunków stawianych w ustawie (co najmniej 50% przychodów ze sprzedaży wytworzonych przez siebie badań lub wyników prac rozwojowych).</p>	<p>Art. 12-15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.</p>	<p>Umożliwienie nadawania statusu centrum badawczo-rozwojowego w ramach struktury koncernu.</p>		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
90.	<p>Liczne kontrole u przedsiębiorców. Problem dotyczy głównie niestosowania przez instytucje kontrolujące art. 82 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Problem stanowi również wciąż treść art. 82 ust. 1 pkt 3 ustawy o swobodzie w związku z art. 13 ust. 3 ustawy o kontroli skarbowej. Przepis ten umożliwia w ramach wszczętego postępowania kontroli skarbowej, przeprowadzenie kontroli podatkowej i w związku z powyższym nie stosuje się przepisów o ograniczeniach czasu kontroli.</p>	<p>Art. 77-84 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Przepisy szczególne określające możliwość przeprowadzania kontroli.</p>	<p>Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej jest ustawą systemową, nie może zatem zawierać rozwiązań szczegółowych, ponieważ każda kontrola jest prowadzona w odrębnym trybie, na podstawie odrębnych przepisów. Powinny więc znaleźć się w niej takie rozwiązania, jak „sprzeciw” przedsiębiorcy wobec działań urzędników, a także wprowadzenie sankcji dla urzędników kontrolujących, naruszających przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w postaci np. nagan, kar itd. lub wprowadzenie dla przedsiębiorców możliwości dochodzenia odszkodowania od danego urzędu. W związku z powyższym należy również ograniczyć liczbę instytucji kontrolujących i skonsolidować ich działania (np. zlikwidować Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, której kompetencje w dużej mierze pokrywają się z kompetencjami Inspekcji Handlowej), przejrzeć cały szereg przepisów szczególnych oraz ograniczyć wszelkie przepisy umożliwiające obejście ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wprowadzające ograniczenia czasu czy liczby kontroli.</p>		
91.	<p>Ograniczanie liczby godzin zajęć dydaktycznych, które mogą być prowadzone z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość.</p>	<p>§ 5 rozporządzenia Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2007 r. w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.</p>	<p>Eliminacja barier ograniczających możliwość stosowania technik kształcenia na odległość.</p>		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
92.	<p>Liczne kontrole w obiektach handlowych różnych instytucji kontrolujących (PIP, PIH, Sanepid, Straż Pożarna, US, UKNiR) dezorganizujące pracę tych obiektów. Nieprzestrzeganie przepisów o swobodzie działalności w zakresie kontroli, mówiących o jednej kontroli w firmie w danym czasie, różna interpretacja tych przepisów przez poszczególne urzędy, nadużywanie przepisów, np. o ochronie zdrowia i życia pracowników do uzasadniania wszystkich decyzji.</p>	<p>Art. 77-84 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Przepisy szczególne określające możliwość przeprowadzania kontroli.</p>	<p>Wprowadzenie instytucji dokonującej jednolitej wykładni prawa w danym urzędzie, która nadzorowałaby jednocześnie jej stosowanie oraz wprowadzenie kar finansowych dla urzędów na rzecz firm nie dotrzymujących przepisów prawa lub/i dokonujących niewłaściwej interpretacji prawa, w oparciu o które firma podejmuje decyzje biznesowe.</p>		
93.	<p>Przewlekłość postępowania sądowego w sprawach gospodarczych. Na wydanie nakazu w postępowaniu gospodarczym czeka się średnio tylko miesiąc, za to w przypadku złożenia przez stronę przeciwną zarzutów lub sprzeciwu, Sąd w Warszawie wyznaczy termin pierwszej rozprawy dopiero za rok! W innych miejscowościach jest to średnio ok. 3 miesiące. W tym przypadku rzeczywiście można mówić o przewlekłości w postępowaniu sądowym. Sprawa taka może się toczyć nawet kilka lat.</p>	<p>Ustawa z dnia 27 lipca 2001 – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.</p>	<p>W kwestii usprawnienia sądownictwa gospodarczego uważamy, że trzeba dążyć do pełnej informatyzacji wydziałów gospodarczych, co na pewno pozytywnie wpłynęłoby na efektywność pracy tychże zespołów, a także do zwiększenia liczby etatów dla asystentów sędziego, referendarzy sądowych, obsługi administracyjnej. W ten sposób można byłoby odciążyć sędziów od typowej pracy administracyjnej, która w tej chwili obciąża ich w zbyt dużej mierze.</p>		
94.	<p>Złe sformułowanie art. 64 ustawy - zbyt długi termin na zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru. Organ przyjmujący zgłoszenia/rejestrowy często uzależnia wydanie decyzji/wpisu od przedłożenia decyzji innych organów, których jeszcze podmiot nie uzyskał – np. Nadzoru Budowlanego, pomimo że zgłoszenie/wniosek o wpis złożony jest w terminie.</p>	<p>Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia.</p>	<p>Skrócić termin np. do 14 lub 7 dni.</p>		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
95.	Odnawialność zezwoleń. Jest to bariera istniejąca w Ustawie o swobodzie działalności gospodarczej oraz innych przepisach szczególnych. W Ustawie o swobodzie działalności gospodarczej wydłużony został minimalny okres, na jaki wydawana jest koncesja z 2 do 5 lat.	Ustawie o swobodzie działalności gospodarczej.	Co do odnawialności zezwoleń brak propozycji legislacyjnych. Potrzebne są odpowiednie zmiany w przepisach szczególnych związanych z odnawialnością zezwoleń.		
96.	Kontrola dewizowa przekazów pieniężnych za granicę i rozliczeń w kraju z nierezydentami na kwoty powyżej 10 tys. EUR - wymaga uzyskiwania dokumentów potwierdzających tytuł przekazu przed wykonaniem przekazu. Konieczność uzyskania od klienta dokumentów przed wykonaniem przekazu powoduje brak możliwości legalnego zastosowania elektronicznych i telefonicznych kanałów składania zleceń	Art. 26. Ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. Prawo dewizowe (Dz. U. z 2002 r. nr 141,poz. 1178 z późn. zm.).	Dopuszczenie elektronicznych kanałów składania elektronicznych kopii dokumentów. Ponadto podwyższenie kwoty progowej do 50 tys. EUR. Próg 50 tys. EUR jest kwotą graniczną dla płatności klasyfikowanych jako detaliczne, realizowanych w europejskim systemie STEP2.		
97.	Dentysta, aptekarz i weterynarz nie mogą się reklamować. Dochodzi do takich przypadków, w których przedsiębiorcy prowadzący taką działalność boją się wywiesić szyld, że można skorzystać z usług całą dobę		Jeżeli zakaz reklamowania się jest uzasadniony, to należy przynajmniej uściślić przepisy i wyraźnie określić, co za reklamę nie powinno być traktowane. Niewątpliwie umożliwienie informowania o całodobowym dostępie do usług dentystycznych służy przede wszystkim pacjentowi, i trudno jest postawić zarzut, że dentysta w ten sposób reklamuje swoje usługi. Potrzebne są pilne zmiany we właściwych przepisach.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
98.	Winiety dla mikrobusów Mikrobusy o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t, jeżeli posiadają powyżej 9 miejsc, za przejazd po drogach krajowych muszą wykupić winietę. W świetle obowiązujących przepisów mikrobusy takie są autobusami. Do dnia 21 października 2006 r. wszystkie pojazdy do 3,51 były zwolnione z obowiązku wykupienia winiety. Obecnie samochody dostawcze do 3,51 w dalszym ciągu są zwolnione z tego obowiązku.		Obowiązujące przepisy stwierdzają, że zwolnione są wszystkie pojazdy do 3,51. z wyjątkiem autobusów. Racjonalnym więc wydaje się zmiana definicji autobusu i wyłączenie z niej pojazdów do 3.51.		
99.	Firma będąca dystrybutorem gazu, aby legalnie działać musi mieć zaświadczenie, którego nie da się legalnie zdobyć.	§ 15 ust. 4 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dn. 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego.	Najlepszym rozwiązaniem byłoby przedłużenie ważności zgody Urzętu Celnego na działalność z miesiąca na minimum 50 dni. Inny pomysł to, dostarczanie Urzędowi Celnemu oświadczenia przedsiębiorcy o nie zaleganiu z podatkami z miesiąca poprzedniego.	Objaśnienie w aneksie (pkt 17).	
100.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o grach i zakładach wzajemnych.	Ustawa o grach i zakładach wzajemnych (Dz.U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27).	Wykreślić art. 29 i 30, które wprowadzają limity ilości kasyn i salonów gier w zależności od liczby mieszkańców danej miejscowości i wprowadzają ograniczenia w lokalizacji punktów gier hazardowych, co ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
101.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 Nr 147, poz. 1231 z późn. zm.).	Wykreślić art. 9 ust.2 i art. 12; zapisy te wprowadzają konieczność corocznego wznawiania koncesji przez hurtowników oraz wprowadzają limity punktów sprzedaży alkoholu, co ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
102.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o nasiennictwie.	Ustawa o nasiennictwie (Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1299 z późn. zm.).	Wykreślić rozdział 5 oraz art. 54 i 55; zapisy te nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, tym samym ograniczają konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
103.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o ochronie roślin.	Ustawa o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 z późn. zm.).	Wykreślić rozdział 4 oraz art. 64 i 65; zapisy te nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, tym samym ograniczają konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
104.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o prawie pocztowym.	Ustawa Prawo pocztowe (Dz. U. z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 z późn. zm.).	Wykreślić art. od 15 do 19, zapisy nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, tym samym ograniczają konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
105.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o kulturze fizycznej.	Ustawa o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.).	Wykreślić art. 29 ust. 2, zapis ten nakłada obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, tym samym ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej w odniesieniu do organizacji sportowych.		
106.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o rybołówstwie.	Ustawa o rybołówstwie (Dz. U. z 2004 r. Nr 62, poz. 574).	Wykreślić art. 22 i 29, zapisy nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie w zakresie skupu i przetwórstwa rybnego oraz hodowli ryb, tym samym ograniczają konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
107.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o wyścigach konnych.	Ustawa o wyścigach konnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 11, poz. 86 z późn. zm.).	Cała ustawa jest zbędna, regulacje w tym zakresie powinna zawierać ustawa o grach i zakładach wzajemnych lub ustawa o kulturze fizycznej.		
108.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o specjalnych strefach ekonomicznych.	Ustawa o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 1994 r. Nr 123, poz. 600 z późn. zm.).	Wykreślić rozdział 4 oraz art. od 16 do 20; zapisy nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie; zezwolenie można zastąpić zgodą władz gminnych.		
109.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.	Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 1996 r. Nr 132, poz. 622 z późn. zm.).	Wykreślić rozdział 4 oraz art. od 7 do 9; zapisy nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie; zezwolenie można zastąpić zgodą.		
110.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę Prawo o ruchu drogowym.	Ustawa Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.).	Wykreślić art. 75a, zezwolenie na produkcję tablic rejestracyjnych jest zbędne, ponieważ i tak podlegają one legalizacji; zapis ten ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
111.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o lasach.	Ustawa o lasach (Dz. U. z 2005 Nr 45, poz. 435 z późn. zm.)	Wykreślić art. 19a, zezwolenie na plan zagospodarowania lasu jest zbędne, zapis ten nakłada obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, zapis ten ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
112.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.	Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001).	Wykreślić art. 18, zapisy nakładają obowiązek zgłoszenia działalności gospodarczej i uzyskania certyfikatu na jej prowadzenie w zakresie rekrutacji pracowników, co ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
113.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.	Ustawa o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym Dz. U. z 2007 r. Nr 52, poz. 343).	Wykreślić art. 24 ust. 2, który nakłada ustawowy obowiązek magazynowania gazu ziemnego przez wszystkich importerów; ponieważ odpowiedniej wielkości magazyny posiada w Polsce jedynie PGNiG S.A., co czyni tę firmę monopolistą na rynku importu gazu, powyższy zapis jest zbędny.		
114.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o transporcie drogowym.	Ustawa o transporcie drogowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 z późn. zm.).	znieść obowiązek uzyskiwania licencji przez firmy świadczące usługę pośrednictwa przy przewozie rzeczy, gdyż licencję posiadają przecież przewoźnicy; zapisy te ograniczają konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		
115.	Ograniczenia w swobodzie działalności gospodarczej nałożone przez ustawę o kształtowaniu ustroju rolnego.	Ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz.U. z 2003 r. Nr 64, poz. 592).	Zmienić zapis art. 3 ustawy, który ogranicza możliwość posiadania ziemi rolnej przez osoby bez wykształcenia rolniczego, a tym samym ogranicza konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.		

PRAWO PRACY

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
116.	W kodeksie pracy zostały uregulowane jedynie zasady postępowania oraz sankcje w przypadku nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika. Jednak coraz częściej dochodzi do sytuacji, kiedy to pracownik porzuca pracę bez wypowiedzenia i uprzedzenia.	Brakuje takiej regulacji w Kodeksie pracy.	Uregulowanie w Kodeksie pracy sankcji za porzucenie przez pracownika stanowiska pracy, jeżeli skutkiem tego są straty pracodawcy. Powrót do regulacji porzucenia pracy.		
117.	Zapisy o obowiązku organizowania przez pracodawców palarni w zakładach zatrudniających powyżej 20 pracowników. Obowiązek organizowania przez pracodawców pomieszczeń o powierzchni min. 8 m ² dla kobiet w ciąży i karmiących.	Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dn. 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.	Zmiana zapisu o konieczności organizowania pomieszczenia – na konieczność organizowania „miejsca”.		
118.	Zakaz korzystania z usług pracowników tymczasowych po okresie zwolnień grupowych. Zwolnienia grupowe w jednym oddziale danej firmy rzutują na niemożność skorzystania z usług agencji pracy tymczasowej w ogóle. Ponadto zwolnienie z danego stanowiska (np. informatyka) powoduje, że poprzez agencję pracy tymczasowej nie można zatrudnić pracownika na inne stanowisko tymczasowe (np. księgowy).	Art. 3. Ustawy z dn. 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.	Wyłączyć zapis dotyczący zwolnień grupowych, który uniemożliwia zatrudnienie pracownika tymczasowego w oddziałach pracodawcy.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
119.	<p>Zniesienie możliwości wykonania szkolenia podstawowego i stanowiskowego przez właścicieli małych firm.</p> <p>Zbyt krótki okres umożliwiający zatrudnianie na terytorium Polski – bez zezwolenia na pracę – obywateli państw trzecich.</p>	<p>§ 2 pkt 27 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 30 sierpnia 2006 r. w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę.</p>	<p>Wydłużenie do co najmniej 9 miesięcy możliwości podejmowania pracy w Polsce bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę.</p>		
120.	<p>Limit pracy pracownika tymczasowego u jednego pracodawcy.</p> <p>Zgodnie z obowiązującą ustawą o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, w okresie obejmującym 36 kolejnych miesięcy łączny okres wykonywania pracy tymczasowej przez pracownika tymczasowego na rzecz jednego pracodawcy nie może przekroczyć 12 miesięcy.</p>	<p>Art. 20. Ustawy z dn. 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.</p>	<p>Należy znieść limit czasu pracy u jednego pracodawcy ze względu na to, iż po jego upływie średnio tylko 1,77% pracowników uzyskuje stałe umowy o pracę. Rozwiązaniem alternatywnym może być utrzymanie limitu 12 miesięcy, ale w okresie krótszym, tj. 2 lat, ponieważ sezonowość może trwać nawet pół roku.</p>		
121.	<p>Obowiązujące przepisy regulujące zasady wystawiania świadectw pracy to rozwiązanie niepraktyczne, energochłonne i kosztowne w sytuacji zawierania wielu umów z tymi samymi pracownikami tymczasowymi, pomiędzy którymi występują przerwy o różnej długości.</p> <p>Wystawianie świadectwa pracy po każdym nawet bardzo krótkim okresie zatrudnienia, gdy bardzo często następuje w okresie kolejnych kilku dni kolejne zatrudnienie, jest utrudnieniem nie tylko dla APT, ale także dla pracowników tymczasowych otrzymujących duże ilości dokumentów w trakcie współpracy z APT.</p>	<p>Ustawa z dn. 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.</p>	<p>Wprowadzenie regulacji umożliwiającej agencją pracy tymczasowej (APT) wystawienie świadectwa pracy raz w roku, uwzględniającego wszystkie okresy pracy dla danej APT w danym okresie czasu w jednym zbiorczym dokumencie, z jednoczesnym istnieniem obowiązku po stronie APT wystawiania świadectwa pracy w każdej sytuacji wygaśnięcia umowy na życzenie pracownika.</p>		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
122.	Badania lekarskie i szkolenia wstępne BHP każdorazowo powtarzane tworzą czasochłonną i kosztowną barierę administracyjną w funkcjonowaniu Agencji Pracy Tymczasowej.	Brakuje takiej regulacji w ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.	Wyłączyć obowiązek odnawiania wstępnych badań lekarskich i szkoleń BHP w razie, gdy przerwa między poprzednim a kolejnym wykonywaniem pracy u tego samego pracodawcy (nie spowodowana zwolnieniem lekarskim lub zdarzeniem wpływającym na stan zdrowia pracownika) trwa do 30 dni – w przypadku tożsamy warunków pracy u tego samego pracodawcy.		
123.	Nadmierna sztywność przepisów prawa pracy.	Art. 9, Art. 231a Kodeksu pracy.	Rozszerzenie zakresu spraw, które może obejmować zawieszanie stosowania przepisów prawa pracy w związku z trudną sytuacją pracodawcy, np.: możliwość wysyłania pracowników na urlop bezpłatny, możliwość wprowadzania przez pracodawcę niepełnego wymiaru czasu pracy.		
124.	Nadmierne obowiązki informacyjne w przypadku przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę. Pracodawca musi na piśmie poinformować pracowników o przewidywanym terminie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, jego przyczynach prawnych, ekonomicznych oraz socjalnych skutkach dla pracowników, a także zamierzonych działaniach dotyczących warunków zatrudnienia pracowników, w szczególności warunków pracy, płacy i przekwalifikowania. Prowadzi to zarówno do zbędnej biurokracji, jak też może utrudniać konkurencyjność przejmowanej firmy.	Art. 23 Kodeksu pracy.	Ograniczenie obowiązku informowania pracowników w razie przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę. Dotyczyć to powinno zwłaszcza tych pracowników, dla których przejście nie będzie rodziło żadnych skutków.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
125.	Nieskuteczność wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę w przypadku nieobecności pracownika.	Art. 30 Kodeksu pracy.	Proponuje się wprowadzenie możliwości „zastępczego powiadomienia” o wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy o pracę w sytuacji, gdy oświadczenie pracodawcy nie może być skutecznie złożone pracownikowi (np. z powodu wyjazdu zagranicznego pracownika).		
126.	Obecne przepisy kodeksu pracy zobowiązują pracodawców do uzasadniania wypowiedzenia umów na czas nieokreślony.	Art. 30 § 4 Kodeksu pracy.	Zwolnić pracodawcę z obowiązku podawania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony. Zlikwiduje to „ucieczkę” w wieloletnie umowy na czas określony.		
127.	Konieczność poinformowania o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej.	Art. 38 Kodeksu pracy.	Wprowadzenie następczej kontroli związkowej zamiaru wypowiedzenia umowy o pracę. Opinia związków zawodowych, która i tak nie jest wiążąca dla pracodawców, służyłaby jedynie jako dowód w postępowaniu sądowym, jeżeli wypowiedzenie byłoby niezasadne. Wykreślić ten artykuł, aby pracownik, którego pracodawca chce zwolnić – po uzyskaniu informacji o tym – nie mógł „uciekać w chorobę”.		
128.	Wydłużenie okresu ochronnego pracowników w wieku przedemerytalnym z 2 do 4 lat de facto osłabia pozycję tych osób na rynku pracy. Konieczne jest przywrócenie poprzedniego kształtu art. 39 Kodeksu pracy.	Art. 39 Kodeksu pracy.	Skrócenie okresu ochrony pracowników w wieku przedemerytalnym do 2 lat. Obecnie przesłanką zakazu wypowiedzenia jest możliwość nabycia przez pracownika prawa do emerytury po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zmiana przepisu powinna być skorelowana z regulacjami ubezpieczeniowymi (tj. ustawą z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS). Ten okres ochronny może okazać się zbyt długi i uniemożliwić elastyczne dostosowywanie stanu zatrudnienia do aktualnych potrzeb rynku.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
129.	Orzekanie przez sądy o przywróceniu pracownika do pracy. Rodzi to kłopotliwe skutki dla obu stron. Problem może być rozwiązany inaczej.	Art. 45 Kodeksu pracy.	Zrezygnować z pojęcia „nieuzasadnione wypowiedzenie”. Zrezygnować z przywracania do pracy na rzecz wyłącznie odszkodowania.		
130.	Pracownik pracuje u nowego pracodawcy, ale u starego został przywrócony do pracy	Art. 48 § Kodeksu pracy.	Wydłużyć okres „karencji odejścia” od nowego pracodawcy lub uzależnić jego okres od przepracowanego u nowego pracodawcy czasu.		
131.	Przesłanki niezwłocznego rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika powinny wyłączać stosowanie przepisów o ochronie stosunku pracy.	Art. 52 Kodeksu pracy.	Wyłączenie szczególnej ochrony stosunku pracy w sytuacji konieczności rozwiązania stosunku pracy z przyczyn zawinionych przez pracownika oraz wprowadzenie następczej kontroli związkowej.		
132.	Restrykcyjne przepisy, co do sposobu wypłaty wynagrodzenia.	Art. 86 § 3 Kodeksu pracy.	Zezwolić pracodawcy na decyzję wypłacania wynagrodzenia przelewem.		
133.	Nadużywanie zwolnień lekarskich. Pracodawca za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku musi wypłacić pracownikowi wynagrodzenie.	Art. 92 Kodeksu pracy.	Wprowadzenie skutecznego mechanizmu ochrony pracodawcy przed nadużywaniem zwolnienia lekarskiego w okresie pierwszych 33 dni choroby oraz ograniczanie tego okresu do 14 dni choroby. Przywrócić zasadę niepłatnego pierwszego dnia zwolnienia – niezależnie od liczby dni zwolnienia.		
134.	W związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą.	Art. 97 oraz art. 99 Kodeksu pracy.	Zezwolić na wstrzymanie wydania świadectwa pracy, gdy zwalniany pracownik nie rozliczył się z pracodawcą lub dać pracodawcy możliwość innego regresu.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
135.	Zakaz pracy w niedziele i święta godzący w czas realizacji inwestycji o znacznej użyteczności społecznej.	Art. 151 Kodeksu pracy.	Ograniczenie zakazu pracy w niedziele i święta w odniesieniu do prac o znacznej użyteczności społecznej (np. remonty lub przebudowa dróg).		
136.	Prawo do urlopu na żądanie często dezorganizuje pracę w zakładzie pracy (w szczególności dotyczy to MSP, gdzie zapewnienie zastępstwa jest niemożliwe). Przepisy dotyczące urlopu na żądanie wykorzystywane są również do organizacji quasi strajków, co jest sprzeczne z rolą strajku, który powinien być ostatecznością w przypadku sporu zbiorowego.	Art. 1672, Art. 1673, Art. 168 – Kodeksu pracy.	Usunięcie z Kodeksu pracy przepisów regulujących tzw. urlop na żądanie.		
137.	Nieracjonalność przepisów określających uprawnienia pracowników związane z rodzicielstwem – pracownikowi wychowującemu przynajmniej jedno dziecko w wieku do 14 lat przysługuje w ciągu roku kalendarzowego zwolnienie od pracy na 2 dni, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, niezależnie od tego, czy drugi rodzic pracuje czy pozostaje bez pracy.	Art. 188 Kodeksu pracy.	Przyznanie 2 dni opieki nad dzieckiem jednemu z rodziców pod warunkiem, że drugi nie pozostaje bez pracy.		
138.	Zbyt duże obowiązki związane z wstępnymi i okresowymi badaniami lekarskimi.	Art. 229 Kodeksu pracy.	Ograniczenie zakresu wstępnych badań lekarskich oraz ograniczenie obowiązku dokonywania badań okresowych przez objęcie nim wyłącznie pracowników zatrudnionych w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
139.	Pracownicy niektórych służb mundurowych w zależności od miejsca pracy i płci mają zróżnicowany dostęp do uprawnień rodzicielskich, przysługujących im na mocy pragmatyk zawodowych (np. urlop wychowawczy przysługuje mężczyznom-strażakom, a odmawia się go kobietom-żołnierzom).	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o policji (Dz.U. z 2002 r. nr 7, poz. 58), Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz.U. nr 74, poz. 676 z późn. zm.), Ustawa z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. nr 72, poz. 802).	Zróżnicowanie uprawnień służb mundurowych nie było zamierzone przez ustawodawcę. Jego przyczyną jest brak przystosowania pragmatyk do zmieniających się przepisów polskiego prawa pracy. Jeśli zaś taki był zamiar ustawodawcy, to nie widzę żadnych powodów odmiennego traktowania poszczególnych funkcjonariuszy. Należy przywołać, że Trybunał Konstytucyjny orzekł, że w stosunku do ustawy o ABW i AW można stosować posiłkowo kodeks pracy. Jak to zmienić: Należy pragmatyki dostosować do przepisów polskiego prawa pracy.		
140.	Pracodawcy, który tworzą zakładowy fundusz świadczeń socjalnych nie mogą dofinansowywać wypoczynku zagranicznego swoim pracownikom tylko krajowy. Takie rozwiązanie uderza w pracowników zagranicznych, którzy nie mogą ubiegać się o refundację co najmniej 14 dni kalendarzowych wakacji w rodzimym kraju.	Ustawa z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 z późn. zm.).	Ta regulacja jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, według którego każdy z obywateli państw UE powinien być jednakowo traktowany. Należy znowelizować ustawę przywracając możliwość dofinansowania wypoczynku za granicą.		

SŁUŻBA ZDROWIA

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
141.	Leczenie ortodontyczne wad zgryzu jest finansowane ze środków publicznych w ramach gwarantowanych świadczeń tylko do 12 roku życia.	Załącznik nr 3, lp. 8 rozporządzenia ministra zdrowia z 24 listopada 2004 r. w sprawie wykazu gwarantowanych świadczeń lekarza dentysty.	Określenie sztywnej granicy wiekowej w dostępie do bezpłatnego leczenia ortodontycznego ogranicza dostęp do świadczeń, których uzyskanie jest niezbędne z powodu wad rozwojowych u dzieci. Po ukończeniu 12 lat należy występować do dyrektorów poszczególnych oddziałów NFZ o indywidualne wydanie zgody na sfinansowanie zakupu aparatu Jak to zmienić: Dostęp do tego typu świadczeń nie powinien być ograniczony wiekiem pacjenta. Dlatego należałoby zastąpić kryterium wieku obowiązkiem przedstawienia opinii konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie ortodontcji potwierdzającej konieczność zastosowania aparatu ortodontycznego u dziecka.		
142.	Brak terminu, w którym organ założycielski publicznego zakładu opieki zdrowotnej ma obowiązek pokryć deficyt środków likwidując zakład lub przekształcając w jednostkę budżetową, co prowadzi na narastania zobowiązań i wzrostu kosztów obsługi długów, a tym samym do wzrostu długu publicznego.	Art. 60 ust. 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej nakłada obowiązek pokrywania ujemnego wyniku finansowego, ale bez podania terminu, w którym taki obowiązek trzeba zrealizować.	Dodać do art. 60 tego ustawy maksymalny termin, w którym taki obowiązek organ założycielski musi wykonywać.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
143.	Ograniczenia dyrektorów publicznych zakładów opieki zdrowotnej w zakresie swobodnego kształtowania wynagrodzeń, które mogą wywoływać perturbacje finansowe, a w efekcie zwiększać zadłużenie służby zdrowia.	Art. 59a ustawy o zmianie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.	Wyeliminować zapis nakazujący przekazywanie 40% środków z tytułu powiększenia kontraktu na wzrost wynagrodzeń. Wprowadzić możliwość swobodnego decydowania dyrektora o wysokości podwyżek w miarę pozyskiwania dodatkowych środków z kontraktów.		
144.	Istnieje zakaz pozyskiwania przychodów z tytułu sprzedaży usług osobom indywidualnym (bez pisemnej umowy), a tym samym zakaz wykorzystywania majątku w publicznych zakładach opieki zdrowotnej do celów związanych ze sprzedażą usług objętych kontraktem osobom prywatnym objętym powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym. Zakaz ten uniemożliwiający racjonalne wykorzystywanie majątku publicznego i pozyskiwanie dodatkowych przychodów przy jednoczesnym prawie do takich działań w podmiotach niepublicznych mających kontrakt z NFZ, co nie daje równych szans rozwoju.	Art. 54.1 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.	Wprowadzić prawo sprzedaży usług medycznych osobom indywidualnym z jednoczesnym ustaleniem zasad wykorzystywania majątku w publicznych zakładach opieki zdrowotnej na cele inne niż realizacja umowy z NFZ, w tym na cele odpłatnego zapewniania usług medycznych dla osób objętych powszechnym ubezpieczeniem.		

ADMINISTRACJA PAŃSTWOWA

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
145.	Podwójna sieć w administracji państwowej.	rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów, z dnia 22 grudnia 1999 r. - w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz. U. Nr 112, poz. 1319) istnieją zapisy, całkowicie nieprzystające do czasów współczesnych. § 54 punkt 5 tego rozporządzenia mówi: "Korzystanie z dostępu do światowych sieci informatycznych (typu Internet) jest możliwe wyłącznie w wydzielonych i nie podłączonych do wewnętrznej sieci informatycznej urzędu stanowiskach komputerowych."	Usunięcie tego przepisu powinien rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, z dnia 22 grudnia 1999 r.		Dezyderat nr 4.
146.	Długi okres podejmowania decyzji przez urzędy. Niedotrzymanie terminów określonych przepisami prawa.	Brak takiej regulacji.	Wprowadzenie regulacji, na podstawie których – w przypadku braku decyzji urzędu w terminie – domniema się zgodę urzędu na wnioski/kwestie zawarte w piśmie skierowanym do urzędu przez firmę.		
147.	Bezzasadne wezwania do urzędów.	Brak takiej regulacji.	Wprowadzenie regulacji, na podstawie których ograniczone zostaną wezwania do osobistego stawiennictwa w urzędach administracji państwowej celem np. uiszczenia opłaty niższej niż 5 zł.		Dezyderat nr 5
148.	Publiczność zgromadzona na galerii sali zgromadzeń plenarnych ma zakaz reagowania nawet oklaskami na przebieg obrad Sejmu.	§ 12 ust. 1 zarządzenia nr 8 marszałka Sejmu z dnia 26 maja 1995 r. w sprawie wstępu publiczności na galerię w sali posiedzeń oraz wstępu dziennikarzy do sali posiedzeń i kuluarów podczas obrad Sejmu.	Egzekucja tej i wielu innych podobnych norm prawnych jest bowiem bardzo trudna. Poza tym sankcjonowanie tego typu zachowań mogłoby doprowadzić do niepotrzebnych awantur. Bezzasadne byłoby zatem nakładanie kar grzywny za tego typu incydenty.		

LP.	BARIERA/PROBLEM	STAN PRAWNY	POSTULAT/REKOMENDACJA	UWAGI	DECYZJA KOMISJI
149.	Na członków wspólnot mieszkaniowych zostaje przerzucony publicznoprawny obowiązek utrzymania schronów i zapewnienia obywatelom bezpiecznego schronienia na wypadek działań wojennych lub innych podobnych wydarzeń, co niewątpliwie powinno zostać zmienione.	Brakuje takiej regulacji.	Niesłuszna jest praktyka stosowana przez niektóre gminy, które do schronów znajdujących się w budynkach mieszkalnych w dalszym ciągu stosują nieaktualne już przepisy prawa.		
150.	Konieczne jest opracowanie nowego projektu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.		Obecnie obowiązujące przepisy zobowiązują podmioty publiczne do przygotowania szeregu szczegółowych analiz na etapie przygotowywania realizacji przedsięwzięcia. Podmioty publiczne nie zawsze są jednak przygotowane do wykonania takich prac. Powodów takiego stanu rzeczy jest wiele, np. brak wyspecjalizowanej własnej kadry do przeprowadzenia proponowanego projektem zakresu analizy, co skutkuje koniecznością posilkowania się firmami zewnętrznymi np. kancelariami prawnymi czy firmami doradztwa gospodarczego. Skutkiem takiego działania jest angażowanie środków finansowych na wstępnym etapie prac, które wcale nie muszą zakończyć się decyzją o realizacji partnerstwa partnerstwie publiczno-prywatnym.		

ANEKS

Pkt 1.

Ad. 1

Kursy wymiany walut dla celów podatkowych (propozycja Tomasza Olkiewicza)

Cel: Likwidacja chaosu wynikającego z wymogu stosowania różnych kursów wymiany walut w każdym z podatków. Zmniejszenie zbędnych uciążliwości przedsiębiorców bez wpływu na dochody budżetu.

Proponowane rozwiązanie: Proponuję podjęcie działań w celu ujednoczenia kursu wymiany walut stosowanego do przeliczenia kwot przychodów (i wyceny zobowiązań) wyrażonych w walutach na złote w ramach systemu podatkowego.

Obecnie do celów podatku dochodowego od osób prawnych CIT oraz stosowany jest kurs ogłoszony przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu (art. 12 ust 2 i art. 15a ust 4 ustawy o pdop). Podobna reguła obowiązuje w podatku dochodowym od osób fizycznych PIT (art. 14 ust 1a ustawy o pdof).

Jednocześnie, w przepisach o VAT znajdujemy odmienną regulację: kwoty wyrażone w walutach obcych wykazywane na fakturze przelicza się na złote według wyliczonego i ogłoszonego bieżącego kursu średniego NBP na dzień wystawienia faktury – par 37 rozporządzenia MF w sprawie wykonania ustawy o VAT.

Absurdalność tego rozwiązania przejawia się w tym, że jedno zdarzenie gospodarcze (sprzedaż – wystawienie faktury w walucie obcej) jest dla potrzeb podatkowych wykazywana według dwóch – różniących się nieznacznie – kursów. W VAT dodatkowo – wobec faktu, że kursy NBP – zgodnie z wewnętrznymi regulacjami NBP - są ogłaszane w elektronicznych środkach komunikacji (Reuters, Blomberg, Telerate) około 11.00, powstała absurdalna praktyka rekomendowana przez część urzędów podatkowych, że faktury wystawione przed 11.00 według starego kursu, trzeba następnie korygować o wartość wynikającą z różnicy między kursem obowiązującym przed 11.00, a nowym ogłoszonym danego dnia przez NBP po 11.00.

Zmiana powinna polegać de facto na zmianie *par 37 rozporządzenia MF z 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. 27 poz. 970 ze zm.)* - co w zasadzie nie jest zadaniem komisji sejmowej - albo na dodaniu odpowiedniego przepisu do ustawy o VAT, z jednoczesnym powiadomieniem MF o konieczności uchylecia *par 37 rozporządzenia MF.*

Dla potrzeb niniejszego opracowania, proponuję zmienioną treść § 37 rozporządzenia MF w sprawie wykonania niektórych przepisów o podatku od towarów i usług:

§ 37.

1. Kwoty wyrażone w walucie obcej wykazywane na fakturze przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury, jeżeli faktura jest wystawiona w terminie, w którym podatnik obowiązany jest do jej wystawienia, z zastrzeżeniem ust
2. W przypadku niewystawienia faktury w terminie, w którym podatnik obowiązany jest do jej wystawienia, kwoty wyrażone w walucie obcej wykazywane przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień powstania obowiązku podatkowego.
3. Przepisu ust 1 i 2 stosuje się odpowiednio do przeliczania kwot wykazywanych na fakturze wystawionej przez podatnika podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze, jeżeli dokumentują one czynności, które u podatnika stanowią: wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, dostawę towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, lub import usług.

Pkt 2.

Ad. 2

Likwidacja absurdalnych obowiązków w zakresie ewidencjonowania sprzedaży przy pomocy kas fiskalnych (wymaga zmian w rozporządzeniach Ministra Finansów)

(propozycja Tomasza Olkiewicza)

Likwidacja obowiązku przechowywania kopii paragonów i wydruków z kas fiskalnych do upływu okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych za dany okres (w praktyce ponad 5 lat).

Absurdalność tego obowiązku jest oczywista *prima facie*, jako że paragony drukowane na papierze termicznym stają się nieczytelne po upływie ok. 1 roku.

W obecnym stanie prawnym, istnieje możliwość przechowywania kopii dokumentów kasowych na nośnikach informatycznych jednokrotnego trwałego zapisu, przy jednoczesnym skróceniu okresu przechowywania tych dokumentów w formie wydrukowanych papierowych kopii do 6. miesięcy od ich wydrukowania, nie krócej niż do dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego, w rozumieniu przepisów o rachunkowości (ten ostatni warunek dotyczy podmiotów zobowiązanych do prowadzenia pełnej rachunkowości i zatwierdzania sprawozdania rocznego), przy czym możliwość ta jest zarezerwowana dla podatników, którzy w poprzednim roku podatkowym wydali więcej niż 100 tysięcy paragonów fiskalnych. Proponuję usunięcie tego warunku i zezwolenie wszystkim podatnikom na przechowywanie paragonów w formie wydruków przez 6 miesięcy, przy jednoczesnym zapewnieniu przez nich warunków technicznych do odtworzenia treści danych zawartych w pamięci fiskalnej kasy rejestrującej.

Rozwiązanie legislacyjne byłoby wówczas bardzo proste i wymagało drobnej zmiany rozporządzenia Ministra Finansów:

W rozporządzeniu Ministra Finansów z 4 lipca 2002 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków stosowania tych kas przez podatników (Dz. U. nr 108 poz. 948) skreśla się § 6 ust 2 pkt 3.

Pkt 3.

Ad. 4

REGON jako tymczasowy NIP na fakturach VAT

(propozycja Łukasza Wojtkowiaka)

Niniejszy problem wynika z faktu, że podatnicy podatku od towarów i usług od dnia złożenia zgłoszenia rejestracyjnego do dnia otrzymania potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego (czyli w zależności od organu podatkowego – od ok. tygodnia nawet do miesiąca) nie mogą wystawiać faktur VAT ani takich faktur otrzymywać (bez numeru identyfikacji podatkowej kontrahent nie może na nich wystawić prawidłowej faktury).

Zgodnie bowiem z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług:

- faktury VAT wystawiają wyłącznie zarejestrowani podatnicy jako podatnicy VAT czynni, posiadający numer identyfikacji podatkowej (§8 ust. 1),
- faktury VAT powinny zawierać numery identyfikacji podatkowej sprzedawcy i nabywcy (§9 ust. 1 pkt 2).

Tymczasem zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. warunkiem rozpoczęcia wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu (rozpoczęcia działalności) jest jedynie złożenie naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenia rejestracyjnego. Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy: „*podmioty, o których mowa w art. 15 [podatnicy VAT], są obowiązane przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej w art. 5 [czynności podlegającej opodatkowaniu] złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne. Z przepisów ustawy o podatku od towarów i usług nie wynika bynajmniej, aby warunkiem rozpoczęcia wykonywania czynności opodatkowanych (powodujących obowiązek wystawienia faktury) było otrzymanie przez tego podatnika już konkretnego numeru identyfikacji podatkowej. Analogicznie rzecz się ma w odniesieniu do faktur zakupowych – z przepisów ustawy nie wynika, aby zakupu towarów i usług mogły dokonywać jedynie podmioty, które po złożeniu zgłoszenia już otrzymały konkretny numer identyfikacji.*

Rozwiązaniem powyższego problemu byłoby umożliwienie podatnikom, którzy dokonali zgłoszenia rejestracyjnego, posługiwania się numerem REGON jako numerem tymczasowym. W tym celu należałoby we ww. rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005r. w §8 dodać ust. 1a w brzmieniu:

1a. „W trakcjach pomiędzy podatnikami krajowymi podatnik, który złożył naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne jako podatnik VAT czynny, do dnia nadania mu numeru identyfikacji podatkowej może posługiwać się numerem tymczasowym. Numerem tymczasowym jest numer REGON nadany zgodnie z odrębnymi przepisami. W takim wypadku podatnik podaje numer tymczasowy w miejsce numeru identyfikacji podatkowej, z dopiskiem „numer tymczasowy”.

Powyższe rozwiązanie nie może dotyczyć transakcji wewnątrzspółnotowych, dla których wymagany jest numer VAT-UE nadawany i weryfikowany w specjalnych procedurach międzynarodowych. Skądinąd rozwiązanie problemu w transakcjach krajowych i tak dla znakomitej większości podatników rozpoczynających działalność będzie stanowić znaczne ułatwienie. Dotyczy to zarówno sprzedaży dokonywanej przez tych podatników jak i zakupów związanych z organizowaniem i przygotowaniem działalności.

Pkt 4.

Ad. 7

Likwidacja podwójnych zaliczek na podatek dochodowy płaconych w ostatnim miesiącu roku podatkowego (przesunięcie terminu płatności zaliczki za ostatni miesiąc)

(proponycja Łukasza Wojtkowiaka)

Zgodnie z aktualnym stanem prawnym (*art. 44 ust. 1 i ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 25 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*) zaliczki na podatek od dochodów z działalności gospodarczej (a dla osób fizycznych również dochodów z najmu) za ostatni miesiąc roku podatkowego podatnicy płacą w terminie zapłaty podatku za poprzedni miesiąc – w wysokości zaliczki za ten miesiąc poprzedni. Do 20 grudnia¹ podatnicy opłacają więc jednocześnie dwie zaliczki: za listopad oraz za grudzień (łącznie kwotę równą podwójnej zaliczce należnej za listopad). Przykładowo w niektórych sytuacjach osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą rozliczająca się według skali podatkowej, w grudniu na rachunek urzędu skarbowego oddaje 80% swoich listopadowych dochodów. Zapłata takiej podwójnej zaliczki na podatek dochodowy powoduje znaczne obciążenie płynności finansowej podatników. Skutkiem tego są zatory płatnicze pomiędzy przedsiębiorcami, pogłębiające jeszcze problemy z płynnością. Drugim skutkiem takiego stanu rzeczy jest również tendencja do prowadzenia przez podatników „kreatywnej księgowości” w rozliczeniach za dwa ostatnie miesiące roku podatkowego.

Rozwiązaniem powyższego problemu byłoby umożliwienie podatnikom zapłaty zaliczki na podatek dochodowy za ostatni miesiąc roku podatkowego do 20 dnia następnego roku podatkowego. Przykładowo dla podatników, u których rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, terminem zapłaty zaliczki na podatek za grudzień będzie 20 stycznia następnego roku. W tym układzie również zaliczka na ostatni miesiąc byłaby – jak dotychczas – uiszczana w ryczałtowej wysokości równej zaliczce za przedostatni miesiąc roku podatkowego (zasadniczo listopad) a wyrównanie podatku nastąpiłoby w rozliczeniu rocznym dokonywanym w stosownym terminie.

Powyższa zasada dotyczyłaby również zaliczek uiszczanych przez podatników kwartalnie.

W odniesieniu do powyższej koncepcji teoretycznie może się zdarzyć, że podatnik dokona rozliczenia danego roku podatkowego przed upływem terminu do zapłaty zaliczki za ostatni miesiąc (np. złoży zeznanie podatkowe za dany rok podatkowy już 15 stycznia). W takim przypadku podatnik nie wpłacałby zryczałtowanej zaliczki za ostatni miesiąc, jeżeli przed terminem do jej zapłaty dokonałby rozliczenia rocznego i zapłaty podatku we faktycznej należnej wysokości wynikającej z tego zeznania. Podobnie, nie będzie zobowiązany do zapłaty zaliczki w ryczałtowej wysokości podatnik, jeżeli ze złożonego przez niego zeznania podatkowego wynika strata lub kwota należnego podatku niższa niż kwota zaliczek uiszczonych na ten podatek.

W celu wprowadzenia powyższych zasad należałoby:

- a. w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych w art. 44 ust. 6 nadać brzmienie:**

¹ Dla osób prawnych, u których rok podatkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym będzie to odpowiednio ostatni miesiąc roku podatkowego obowiązującego tego podatnika.

6. Zaliczki miesięczne od dochodów wymienionych w ust. 1, za okres od stycznia do listopada, uiszcza się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zaliczkę za grudzień, w wysokości zaliczki należnej za listopad, uiszcza się w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku podatkowego. Zaliczki kwartalne za okres od pierwszego do trzeciego kwartału roku podatkowego podatnicy uiszczają w terminie do dnia 20 każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka. Zaliczka za ostatni kwartał jest uiszczana w wysokości zaliczki za kwartał poprzedni, w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku podatkowego. **Podatnik nie uiszcza zaliczki za ostatni miesiąc lub odpowiednio kwartał, jeżeli przed upływem terminu do jej uiszczenia dokona rozliczenia podatku za dany rok podatkowy przez złożenie zeznania podatkowego i zapłatę podatku należnego lub różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą uiszczonych zaliczek na ten podatek (w przypadku, gdy ze złożonego zeznania wynika dochód do opodatkowania).**

b. w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych w art. 25 ust. 1a oraz 1c nadać brzmienie:

*1a. Zaliczki miesięczne, o których mowa w ust. 1, za okres od pierwszego do przedostatniego miesiąca roku podatkowego podatnik uiszcza w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, z zastrzeżeniem ust. 2a. Zaliczka za ostatni miesiąc jest uiszczana w wysokości zaliczki za miesiąc poprzedni do 20 dnia pierwszego miesiąca następnego roku podatkowego; ostateczne rozliczenie podatku za rok podatkowy następuje w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (poniesionej straty) za ten rok. **Podatnik nie uiszcza zaliczki za ostatni miesiąc, jeżeli przed upływem terminu do jej uiszczenia dokona rozliczenia podatku za dany rok podatkowy przez złożenie zeznania podatkowego i zapłatę podatku należnego lub różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą uiszczonych zaliczek na ten podatek (w przypadku, gdy ze złożonego zeznania wynika dochód do opodatkowania).***

*1c. Zaliczki kwartalne za okres od pierwszego do przedostatniego kwartału roku podatkowego podatnicy, o których mowa w ust. 1b, uiszczają w terminie do dnia 20 każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka, z zastrzeżeniem ust. 2a. Zaliczka za ostatni kwartał jest uiszczana w wysokości zaliczki za kwartał poprzedni do 20 dnia pierwszego miesiąca następnego roku podatkowego; ostateczne rozliczenie podatku za rok podatkowy następuje w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (poniesionej straty) za ten rok. **Podatnik nie uiszcza zaliczki za ostatni kwartał, jeżeli przed upływem terminu do jej uiszczenia dokona rozliczenia podatku za dany rok podatkowy przez złożenie zeznania podatkowego i zapłatę podatku należnego lub różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą uiszczonych zaliczek na ten podatek (w przypadku, gdy ze złożonego zeznania wynika dochód do opodatkowania).***

Pkt 5.

Ad. 11

Ewidencja przebiegu pojazdów
(propozycja Łukasza Wojtkowiaka)

Zgodnie z aktualnym stanem prawnym podatnicy, którzy wykorzystują w działalności gospodarczej samochody osobowe niewprowadzone do ich ewidencji środków trwałych (nie stanowiące składników majątku podatnika) mogą zaliczyć do podatkowych kosztów uzyskania przychodów wydatki związane z eksploatacją tych samochodów do kwoty wynikającej z przemnożenia stosownej stawki ustalanej na podstawie odrębnych przepisów i liczby

zaewidencjonowanych przejechanych kilometrów (w tym celu podatnicy zobowiązani są do prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu). Powyższe ograniczenie nie dotyczy samochodów wykorzystywanych na podstawie umowy leasingu (*art. 23 ust. 1 pkt 46 oraz ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 16 ust. 1 pkt 51 i ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*).

Tymczasem znaczna grupa podatników korzysta z samochodów osobowych objętych nie na podstawie umów leasingu, a na podstawie umowy najmu. W przypadku najmu istnieje o wiele większa elastyczność co do liczby wykorzystywanych pojazdów, okresu ich wykorzystywania, zamiany itp. niż w przypadku umowy leasingu. Aktualnie wykształcił się cały sektor firm, które usługowo zajmują się szeroko rozumianym zarządzaniem flotą samochodów osobowych dla innych podmiotów (dla firm posiadających dystrybutorów handlowych jak np. firmy produkcyjne, farmaceutyczne etc.). Takie firmy zarządzające flotą same nabywają samochody na podstawie umów leasingu a następnie oddają je dalej w najem na podstawie stosownych umów najmu z korzystającymi.

W przypadku powyższych umów najmu, firmy korzystające z tych samochodów osobowych co do zasady, jako korzystający z cudzych samochodów na podstawie umowy innej niż umowa leasingu, zobowiązane są do prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdów, co biorąc pod uwagę intensywność eksploatacji pojazdu jest obowiązkiem nader kłopotliwym czy wręcz niemożliwym do wypełnienia. Wprawdzie istniały próby zakwalifikowania tych umów najmu również jako „leasingu” w rozumieniu przepisów ustaw o podatkach dochodowych (art. 17a i nast. ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 23a pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych) jednak dotychczas wydawane interpretacje prawa podatkowego, udzielane podatnikom przez organy podatkowe wykluczają taką możliwość.

Rozwiązaniem powyższego problemu może być zmiana odpowiednich przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przewidująca zwolnienie z powyższego ograniczenia również samochody objęte w najem na podstawie umowy z firmą profesjonalnie zajmującą się wynajmem samochodów.

W tym celu należałoby:

a. w art. 23 ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nadać brzmienie:

3b. Przepis ust. 1 pkt 46 nie dotyczy samochodów osobowych używanych na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt 1 oraz samochodów osobowych używanych na podstawie umowy najmu zawartej z przedsiębiorcą, którego przedmiot działalności stanowi wynajem samochodów.

b. w art. 16 ust. 3b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nadać brzmienie: z

Przepis ust. 1 pkt 51 nie dotyczy samochodów osobowych używanych na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1 oraz samochodów osobowych używanych na podstawie umowy najmu zawartej z przedsiębiorcą, którego przedmiot działalności stanowi wynajem samochodów.

Pkt 6.

Ad. 12

Ochrona nabywcy przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa oraz niektórych składników majątku trwałego przed odpowiedzialnością za zaległości podatkowe zbywcy (proponycja Łukasza Wojtkowiaka)

Zgodnie z aktualnie obowiązującym stanem prawnym nabywca przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa i składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą (jeżeli ich wartość jednostkowa w dniu zbycia wynosi co najmniej 15.000 zł) odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą (*art. 112 ust. 1 Ordynacji podatkowej*).

Zgodnie natomiast z art. 112 ust. 6 Ordynacji podatkowej nabywca nie odpowiada za zaległości podatkowe, które nie zostały wykazane w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 306g ustawy.

Zaświadczenia, o których mowa w *art. 306g Ordynacji podatkowej* (wydawane na formularzu ZAS-Z) wydawane są przez organy podatkowe na wniosek nabywcy (powinno być „potencjalnego nabywcy”) za zgodą podatnika. Powyższego wynika, że tylko zaświadczenia wydane przez organ na wniosek potencjalnego nabywcy za zgodą podatnika chronią osobę, która uzyskując zaświadczenie stała się faktycznym nabywcą (kupiła od podatnika przedsiębiorstwo etc.). Teoretycznie więc w przypadku prowadzenia negocjacji z kilkoma podmiotami lub przetargu, każdy z potencjalnych nabywców powinien osobno zwrócić się do właściwego organu podatkowego o wydanie stosownego zaświadczenia o wysokości zaległości podatkowych zbywcy, aby uchronić się od powyżej opisanej odpowiedzialności.

Tymczasem w obrocie prawnym funkcjonuje jeszcze inny rodzaj zaświadczenia: o niezaleganiu w podatkach lub o wysokości zaległości podatkowych podatnika (ZAS-W). To zaświadczenie wydawane jest na wniosek samego podatnika, na podstawie art. 306e Ordynacji podatkowej.

Oba rodzaje zaświadczeń co do zasady obejmują te same informacje.

Tymczasem jak wynika z powyżej cytowanego art. 112 ust. 6 Ordynacji podatkowej, przed odpowiedzialnością za długi podatkowe zbywcy chroni nabywcę wyłącznie zaświadczenie uzyskane przez potencjalnego nabywcę, natomiast zaświadczenie przedstawione przez zbywcę uzyskane w tym samym urzędzie na jego własny wniosek już takiej ochrony nabywcy nie zapewnia- mimo, że oba rodzaje zaświadczeń obejmują podobny zakres informacji.

Najprostszym rozwiązaniem powyższego problemu może być zmiana art. 306g. §1 Ordynacji podatkowej przez nadanie mu brzmienia:

§1. Organy podatkowe wydają zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych zbywającego:

- 3) *na wniosek zbywającego;*
- 4) *na wniosek nabywcy, za zgodą zbywającego.*

W ten sposób o to zaświadczenie będzie mógł się zwrócić zarówno potencjalny nabywca przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa etc. (ewentualnie każdy z potencjalnych wielu nabywców) jak i sam zbywca, wydając później po dokonaniu transakcji zaświadczenie osobie, która stała się definitywnym nabywcą.

Innym sposobem jest ujednoczenie treści wydawanych zaświadczeń w trybie art. 306g i art. 306e Ordynacji podatkowej i dodanie w art. 112 §§ 6 i 7 Ordynacji podatkowej również odniesienia do zaświadczenia wydanego na podstawie art. 306e Ordynacji podatkowej, aczkolwiek byłby to zabieg znacznie bardziej złożony i wymagałby szerszego opracowania.

Pkt 7.

Ad. 13

Zmniejszenie obowiązków administracyjnych przedsiębiorców przez wprowadzenie progów (kwotowych) dla obowiązku udokumentowania rezydencji podatkowej podmiotu zagranicznego przy pomocy certyfikatu rezydencji.

(propozycja Tomasza Olkiewicza)

Zgodnie z *art. 26 ust 1 ustawy o pdop* (i analogicznym *art. 29 ustawy o pdof*), polscy podatnicy dokonujący wypłat należności określonych w tych przepisach: chodzi o należności licencyjne, opłaty za usługi w zakresie działalności rozrywkowej i szeroko rozumiane usługi niematerialne: doradcze, księgowe, badania rynku, usługi prawne, reklamowe, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń, są zobowiązani pobrać zryczałtowany podatek w wysokości 20% lub 10%, chyba, że umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania z państwem siedziby kontrahenta przewiduje inną stawkę opodatkowania u źródła lub brak takiego opodatkowania.

Jednocześnie, zastosowanie rozwiązania z umowy międzynarodowej wymaga udokumentowania miejsca siedziby podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji podatkowej. Obowiązek ten dotyczy wszystkich transakcji, także w przypadku jednorazowych lub rzadko powtarzających się transakcji z danym kontrahentem (np. udział w szkoleniu zagranicznym) jest on wysoce uciążliwy.

Rozwiązanie to zmniejsza uciążliwość związaną z koniecznością uzyskiwania dokumentu urzędowego Państwa obcego dla transakcji o względnie małej wartości, gdy koszty administracyjne po stronie podatnika są niewspółmiernie wysokie w stosunku do potencjalnego zagrożenia erozji dochodów podatkowych.

Proponuję wprowadzenie obowiązku uzyskiwania certyfikatów rezydencji dla transakcji przekraczających jednorazowo 5 tys. EURO a sumarycznie w ciągu roku z jednym kontrahentem – 15 tys. EURO. Rezydencja kontrahentów w transakcjach poniżej progu byłaby udokumentowana oświadczeniem (które mogłoby być oczywiście przedmiotem weryfikacji organów podatkowych).

Rozwiązanie legislacyjne:

Art. 26 ust 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych uzyskuje następujące brzmienie:

Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz będące przedsiębiorcami osoby fizyczne, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz w art. 22 ust. 1, są obowiązane, jako płatnicy, pobierać, z zastrzeżeniem ust 2, w dniu dokonania wypłaty, zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niedobranie tego podatku zgodnie z taką umową, dla transakcji, których jednorazowa wartość przekracza 5.000 EURO lub równowartość w innej walucie oraz transakcji dokonanych z jednym kontrahentem, których łączna wartość w ciągu roku przekracza 15.000 EURO lub równowartość w innej walucie, jest możliwe pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika dla celów podatkowych uzyskanym od podatnika certyfikatem rezydencji.

Art. 29 ust 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych otrzymuje następujące brzmienie:

Przepisy ust. 1 stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niedobranie tego podatku zgodnie z taką umową, dla transakcji, których jednorazowa wartość przekracza 5.000 EURO lub równowartość w innej walucie oraz transakcji dokonanych z jednym kontrahentem, których łączna wartość w ciągu roku przekracza 15.000 EURO lub równowartość w innej walucie, jest możliwe pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika dla celów podatkowych uzyskanym od podatnika certyfikatem rezydencji.

Pkt 8.

Ad. 19

Dokumentacja podatkowa

(propozycja Arkadiusza Michaliszyna)

Zgodnie z przepisami obu ustaw o podatkach dochodowych, podatnik dokonujący transakcji z podmiotami powiązаныmi lub podmiotami z krajów, które stosują szkodliwą konkurencję podatkową, zobowiązany jest sporządzić tzw. dokumentację podatkową, jeżeli wartość tych transakcji przekracza określone progi. Przepisy określają (posiłkując się terminologią zaczerpniętą z literatury dotyczącej materii *transfer pricing*) jaka powinna być zawartość takiej dokumentacji. Generalnie dokumentacja powinna opisywać ekonomiczne tło transakcji.

Na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej podatnicy są obowiązani do przedłożenia dokumentacji, w terminie 7 dni od dnia doręczenia żądania tej dokumentacji przez te organy. Jeżeli podatnik nie wypełni tego obowiązku, a organ skarbowy określi dochód podatnika w wysokości wyższej niż zadeklarowanej w związku z transakcjami, które powinny być objęte zakresem dokumentacji, w ten sposób określony dochód podlega sankcyjnej stawce podatku dochodowego w wysokości 50%.

Instytucja dokumentacji podatkowej jest zbędna. Po pierwsze w żaden sposób nie chroni interesu skarbowego. Obowiązek sporządzenia dokumentacji nie utrudnia czy ogranicza możliwości dokonywania nadużyć. Przedsiębiorca, który obniża podstawę opodatkowania, wykorzystując swoje powiązania z innymi

podmiotami, również może przygotować dokumentację podatkową. Nawet jeżeli organ skarbowy skutecznie zakwestionuje prawidłowość rozliczeń podatkowych takiego przedsiębiorcy, spełnienie formalnego obowiązku przedstawienia organowi dokumentacji w terminie, chronić będzie nieuczciwego przedsiębiorcę przez sankcyjnym 50% podatkiem. Zatem narzucenie tego obowiązku nie stanowi dodatkowej sankcji dla nieuczciwych przedsiębiorców.

Sporządzenie dokumentacji nie poprawia także sytuacji przedsiębiorców, rozliczających się z fiskusem prawidłowo. Jej istnienie nie ogranicza możliwości organu podatkowego do zakwestionowania prawidłowości rozliczeń przedsiębiorcy z podmiotami powiązanymi. Organ ma prawo mieć inne zdanie co do oceny poszczególnych transakcji niż to jakie jest przedstawione w dokumentacji.

Podsumowując, dokumentacja ani nie chroni fiskusa przed nadużyciami, ani nie zwiększa poziomu bezpieczeństwa podatnika. Nie ma ona żadnego praktycznego znaczenia, po za sankcją jaka może być nałożona na podatnika w przypadku jej braku. Klasyczne recypowanie kafkowskiej wizji do świata rzeczywistego: podatnik obciążany jest obowiązkiem, który nie służy ochronie żadnego interesu, a jedyną praktyczną doniosłością jest sankcja za brak wypełnienia.

W celu usunięcia tej instytucji z obrotu prawnego konieczne są następujące zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych:

a. Uchyła się 9a oraz 19 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

b. Artykuł 11 ust. 4a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych otrzymuje brzmienie:

W przypadku gdy podmiot krajowy dokonuje transakcji z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 10, a warunki ustalone w takiej transakcji odbiegają od warunków, jakie ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, i w wyniku tego podmiot krajowy nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody w zaniżonej wysokości - dochody podmiotu krajowego określa się w drodze oszacowania stosując metody wskazane w ust. 2 i 3 lub stosuje się odpowiednio art. 14.

c. Po ust. 9 art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dodaje się ust. 10 treści:

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową. Sporządzając wykaz krajów i terytoriów, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności treść ustaleń w tym zakresie podjętych przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Zmianie poddane zostać także powinny analogiczne przepisy w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych:

a. Uchyła się 25a oraz 19 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

b. Artykuł 25 ust. 4a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych otrzymuje brzmienie:

W przypadku gdy podmiot krajowy dokonuje transakcji z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 10, a warunki ustalone w takiej transakcji odbiegają od warunków, jakie ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, i w wyniku tego podmiot krajowy nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody w zaniżonej wysokości - dochody podmiotu krajowego określa się w drodze oszacowania stosując metody wskazane w ust. 2 i 3 lub stosuje się odpowiednio art. 14.

c. Po ust. 9 art. 10 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dodaje się ust. 10 treści:

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową. Sporządzając wykaz krajów i terytoriów, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności treść ustaleń w tym zakresie podjętych przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Pkt 9.

Ad. 20

Niedostateczna kapitalizacja

(propozycja Arkadiusza Michaliszyna)

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, potrącalność podatkowa odsetek od pożyczek udzielonych spółkom przez: (i) ich udziałowców posiadających nie mniej niż 25% udziałów lub (ii) spółki „siostry” gdzie ten sam udziałowiec posiada nie mniej niż 25% udziałów u pożyczkodawcy i pożyczkobiorcy jest ograniczona. Jeżeli pożyczki takie przekraczają trzykrotność kapitału zakładowego pożyczkobiorcy, to odsetki naliczone od tej części pożyczki, która przekracza tą wartość nie stanowią dla pożyczkobiorcy kosztu uzyskania przychodu.

Celem tego przepisu jest ograniczenie odpisu podatkowego od kosztów zdobycia kapitału, który zdaniem ustawodawcy powinien zostać udzielony nieodpłatnie przez udziałowca w postaci kapitału własnego. Idea ta stoi w sprzeczności z jedną z naczelných zasad funkcjonowania systemu podatku dochodowego, zgodnie z którą rozliczenia pomiędzy podmiotami powiązаныmi powinny się odbywać na zasadach rynkowych. Czyli z jednej strony ustawodawca oczekuje, że wspólnicy spółek oraz zależne od nich podmioty ustalać będą za wzajemne świadczenia wynagrodzenie rynkowe, z drugiej zaś strony sankcjonuje się takie zachowania poprzez ograniczenie dokonania pełnego odliczenia podatkowego od rynkowego wynagrodzenia za korzystanie z kapitału.

Nawet jednak zakładając, że ta niekonsekwencja mieści się w logice podatkowej, to uregulowanie tej sfery jest niemożliwe. Obecnie przepisy o niedostatecznej kapitalizacji są martwe. W żaden sposób, nie rzutują one na faktyczną potrącalność odsetek, gdyż struktury finansowania podmiotów są tak skonstruowane aby przepisy o niedostatecznej kapitalizacji nie miały do nich zastosowania. Jedynym sposobem uszczelnienia tej regulacji byłoby rozciągnięcie tychże przepisów na wszelkie pożyczki, w tym bankowe, co z kolei całkowicie wypaczy ideę.

Podsumowując, zasadność koncepcji ograniczenia opodatkowania odsetek od pożyczek wspólniczych budzi duże wątpliwości. Dodatkowo skuteczne uregulowanie tej materii nie wydaje się możliwe. Z tych powodów, przepisy powinny zostać uchylone, poprzez następujące zmiany:

a. Uchyła się art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61, ust. 6, ust. 7 oraz ust. 7b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Pkt 10.

Ad. 21

Wniosek dotyczący obowiązków w zakresie ewidencji sprzedaży przy pomocy kas fiskalnych proponujemy uzupełnić o zmiany w rozporządzeniach ministra finansów:

- z dnia 26.08.2003r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (§ 20),
- z dnia 17.12.2002r. w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (§ 3).

Podatnicy ewidencjonujący obrót za pomocą kas rejestrujących mogą dokonywać zapisów w księdze, co do zasady, na podstawie raportów dobowych z kas fiskalnych. Na mocy § 20 możliwe jest dokonywanie wpisu na koniec każdego miesiąca ale na podstawie danych wynikających z miesięcznych zestawień raportów dobowych. Uważamy to za zupełnie niepotrzebny obowiązek – bowiem rejestrowanie obrotu przy pomocy kasy fiskalnej w zupełności zastępuje dzienną ewidencję sprzedaży. Fiskalny raport miesięczny całkowicie spełnia wymogi ustalone dla miesięcznego zestawienia raportów dobowych.

Wnioskujemy zatem aby zapisy w księdze dokonywać raz w miesiącu, wyłącznie w oparciu o miesięczny raport fiskalny.

Analogiczną zmianę proponujemy wprowadzić w rozporządzeniu ministra finansów w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (§ 3).

Pkt 11.

Ad. 23

Kasy w Internecie, czyli prawo nie nadąża za technologią.

Zwolnienie z posiadania kas fiskalnych dla prowadzących sprzedaż wysyłkową, sformułowane są na dobrą sprawę tak, by go nie dać. żeby skorzystać ze zwolnienia, wolno przyjmować wyłącznie wpłaty za towar dokonywane za pośrednictwem poczty lub banku (pkt 41 załącznika „wykaz sprzedaży zwolnione z obowiązku ewidencjonowania” do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2006 r. poz. 375).

Ze zwolnienia wykluczone są płatności przyjmowane kartami płatniczymi (równie szczegółowo rejestrowanych co wpłaty na konto), które są jedną z podstawową formą płatności w sklepach internetowych.

Prawo nakłada też na firmy prowadzące działalność gospodarczą w Internecie konieczność wydawania paragonów fiskalnych przy tzw. mikropłatnościach (opłaty w wysokości np. kilku groszy) w przypadku świadczenia usług elektronicznych na rzecz osób fizycznych. Koszt wysyłki takiego paragonu jest wyższy niż kwota należności za usługę.

Pkt 12.

Ad. 31

Wiążące interpretacje zagrożeniem w działalności gospodarczej.

Od 1 lipca 2007 r. przedsiębiorca mając w ręku taki wiążącą interpretację podatkową nie może spać spokojnie. Wiążąca interpretacja wygaśnie, jeśli przepis, którego dotyczy, ulegnie zmianie (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw). Sytuacja ta ma miejsce nawet w sytuacji, gdy artykuł na podstawie którego wydano nam interpretacje, zmieni się np. stylistycznie i nie wpłynęło to w żadnym stopniu na stan faktyczny określony we wniosku.

Zapis ten dotknie szczególnie najmniejsze firmy, które nie posiadają wyspecjalizowanych pracowników monitorujących na bieżąco wszelkie zmiany prawa

Pkt 13.

Ad. 37

Polski Związek Działkowców i użytkownicy zwolnieni są od podatków i opłat (administracyjnych, skarbowych)

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. z 2005 r. nr 169, poz. 1419)

Konsekwencje: Idea istnienia ogrodów działkowych zakładała, że mają one powstawać na terenach mało atrakcyjnych gospodarczo. Dlatego ustawodawca zdecydował się na zwolnienie działkowców od płacenia podatków. Obecnie sytuacja wygląda inaczej. Często mogłyby powstawać tam dochodowe inwestycje. Traci na tym skarb państwa, bo rezygnując z opodatkowania działkowców sponsoruje straty. Jak to zmienić: Przywileje podatkowe działkowców powinny być utrzymane, ale tylko pod warunkiem że tereny pod ogrodami działkowymi będą nadal mało atrakcyjne.

Pkt 14.

Ad. 38

Sprowadzanie alkoholu z zagranicy przez internet jest obłożone akcyzą, a przywożenie osobiście – nie.

Podstawa prawna: Art. 56 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym (Dz.U nr 29, poz. 257 z późn. zm.)

Alkohol zakupiony w sklepie internetowym w jednym z państw UE będzie zawsze podlegał opodatkowaniu akcyzą w Polsce. Nie ma tu znaczenia fakt, że od tego alkoholu została już zapłacona akcyza w kraju wysyłki. Co więcej, zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym, taka sprzedaż może być dokonana wyłącznie za pośrednictwem polskiego przedstawiciela podatkowego będącego podatnikiem podatku akcyzowego, który powinien rozliczyć akcyzę od

alkoholu nabytego w zagranicznym sklepie internetowym. Wydaje się, że przepisy ustawy o podatku akcyzowym w opisanym zakresie są absurdalne, gdyż z jednej strony pozwalają na nieopodatkowanie w Polsce alkoholu przywiezionego przez osobę fizyczną na własny użytek, a z drugiej każą opodatkować ten alkohol, gdy zostanie on zakupiony w sklepie internetowym w jednym z państw UE. Należy jednak wskazać, że polskie przepisy w tym zakresie są zgodne z przepisami prawa wspólnotowego.

Pkt 15.

Ad. 51

Nieograniczona możliwość zawieszenia postępowania w sprawie lokalizacji inwestycji.

Stosownie do przepisu art. 58 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, właściwy organ administracji może zawiesić postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego. Przepisy ustawy nie określają żadnych przesłanek zawieszenia postępowania, dając tym samym organom administracji możliwość nieograniczonego blokowania inwestycji. Organ może zawiesić postępowanie, choćby nawet wiedział, że gmina w najbliższym czasie nie zamierza przystąpić do opracowywania planu dla tego obszaru. Co więcej, organ może zawiesić postępowanie nawet wówczas, gdy jest już projekt planu i gdy planowana inwestycja jest całkowicie zgodna z tym projektem. Jednocześnie nie ma żadnej gwarancji, że zawieszenie nie będzie trwało dłużej niż 12 miesięcy. Należy dookreślić przesłanki zawieszenia postępowania w sprawie lokalizacji inwestycji.

Pkt 16.

Ad. 68

Ograniczenie uprawnień w budownictwie.

W nowelizacjach ustawy Prawo budowlane i kolejnych wersjach rozporządzenia ministra właściwego do spraw budownictwa w ostatnich latach 2004-2006 pojawiło się cały szereg zapisów ograniczających dostęp młodych kadr do rynku pracy, który odczuwa niedobór inżynierów i techników. Zmniejszają one ilość potencjalnych pracowników, którzy będą mogli wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie: projektanta, kierownika budowy, inspektora nadzoru. Poniżej przedstawiamy niektóre z nich.

a) uprawnienia budowlane w specjalności kolejowej

W nowelizacji ustawy Prawo budowlane z dnia 16 kwietnia 2004 r. wart. 14 ust. 1 pkt 2c wprowadzono uprawnienia budowlane w specjalności kolejowej. Na mocy art. 16 ust. 1 tej ustawy Minister właściwy do spraw budownictwa w załączniku do rozporządzenia w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie określił jako wykształcenie odpowiednie dla tej specjalności "ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo w specjalnościach drogi kolejowe lub drogi żelazne lub inżynieria kolejowa". Określenie "lub inżynieria kolejowa" usunięto w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu z dnia 28.04.2006 pozostawiając zapis: "w specjalnościach drogi kolejowe lub drogi żelazne".

Należy zauważyć, że obecnie tylko Politechnika Krakowska prowadzi na kierunku budownictwo szczątkowa (z racji liczby studentów) specjalność drogi kolejowe i to tylko na studiach stacjonarnych magisterskich. Na Politechnikach: Gdańskiej, Poznańskiej, Śląskiej, Warszawskiej i Wrocławskiej na tym kierunku są prowadzone w ostatnich latach i obecnie specjalności: Inżynieria transportowa, Inżynieria drogowo-kolejowa, Inżynieria komunikacyjna, Budownictwo komunikacyjne i infrastruktura, Infrastruktura transportu szynowego. Wszystkie one dają dobre przygotowanie do pracy na stanowisku inżyniera w specjalności koleje. Zgodnie z Ustawą o Szkolnictwie Wyższym od roku akad. 2007/8 we wszystkich wyższych uczelniach studia będą dwustopniowe: inżynierskie i magisterskie. Wg informacji podawanych przez Uczelnie dla kandydatów na studiach I stopnia (inżynierskich) na kierunku budownictwo na niektórych Politechnikach nie ma podziału na specjalności. Na Politechnikach: Gdańskiej, Krakowskiej, Poznańskiej, Śląskiej, Warszawskiej, Wrocławskiej będą na studiach I i/lub II stopnia prowadzone na kierunku budownictwo specjalności: Inżynieria drogowo-kolejowa, Inżynieria transportu, Budownictwo komunikacyjne, Budownictwo komunikacyjne i infrastruktura, Inżynieria komunikacyjna, Infrastruktura transportu szynowego, Inżynieria mostowo-kolejowa. Występuje więc bardzo duża różnorodność nazw specjalności wykształcenia, ale żadna niestety nie odpowiada zapisowi w rozporządzeniu. W pozostałych Politechnikach nie ma specjalności drogi kolejowe lub drogi żelazne lub podobnej. Programy szczegółowe wszystkich ww. specjalności kształcenia świadczą o tym, że dają one przygotowanie do pracy w budownictwie kolejowym. Pomimo tego, ze względu na formalno-prawnych (zapis w rozporządzeniu), aktualna i przyszła sytuacja w zakresie kształcenia inżynierów i magistrów inżynierów, z racji nazwy specjalności na studiach, nie daje w ogóle możliwości uzyskiwania przez absolwentów Politechnik kierunku budownictwo uprawnień budowlanych w specjalności kolejowej.

b) Uprawnienia budowlane dla inżynierów i dla techników.

Zgodnie z ustawą Prawo budowlane z 1994 r. i jej kolejnymi nowelizacjami do roku 2005 r., zgodnie z art. 14 ust. 1 pkt 3 uprawnienia budowlane są udzielane do projektowania lub/i kierowania robotami budowlanymi: "bez ograniczeń" albo "w ograniczonym zakresie". Warunkiem uzyskania odpowiednich uprawnień do 31 grudnia 2005 r. było m. in.:

- dla uprawnień do projektowania lub/i kierowania bez ograniczeń: "posiadania wyższego wykształcenia odpowiedniego dla danej specjalności",
- dla uprawnień do projektowania lub/i kierowania w ograniczonym zakresie: "posiadania średniego wykształcenia odpowiedniego dla danej specjalności".

Zmiana ustawy z 28 lipca 2005 r. zmieniła powyższe zapisy, stanowiąc że warunkiem uzyskania odpowiednich uprawnień po 1.01.2006 jest m. in.:

- dla uprawnień do projektowania lub/i kierowania bez ograniczeń: "ukończenia studiów magisterskich, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności",
- dla uprawnień do projektowania lub/i kierowania w ograniczonym zakresie: "ukończenia wyższych studiów zawodowych, w rozumieniu przepisów o wyższych szkołach zawodowych, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności".

W ten sposób osoby, które uzyskały średnie wykształcenie techniczne w roku 2006 i później zostały pozbawione prawa uzyskania uprawnień budowlanych. Oznacza to, że absolwentom techników: architektonicznych, budowlanych, drogowych, elektrycznych, elektrotechnicznych, kolejowych, mostowych, sanitarnych, telekomunikacyjnych, itp. uniemożliwiono samodzielne wykonywanie zawodu technika. A przecież na tysiącach małych budowli (np. domki jednorodzinne, zabudowa zagrodowa, drogi lokalne itp.) wystarczało i wystarcza, aby kierownikami budowli były osoby ze średnim wykształceniem technicznym, posiadające uprawnienia w ograniczonym zakresie. W konsekwencji zmniejszono dopływ nowej kadry technicznej do wykonywania zawodu a ww. szkoły stały się dla młodzieży nieatrakcyjne. Doprowadzi to w ciągu najbliższych lat do likwidacji techników z powodu braku kandydatów.

Pkt 17.

Ad. 99

Firma będąca dystrybutorem gazu, aby legalnie działać musi mieć zaświadczenie, którego nie da się legalnie zdobyć.

Zgodnie z §. 15 ust. 4 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego pośrednik w sprzedaży gazu co miesiąc musi występować do Urzędu Celnego o odpowiednia zgodę na działalność.

Ale taka zgodę dostać musi przedstawić urzędowi celnemu zaświadczenie z urzędu skarbowego "o nie zaleganiu z podatkiem VAT". Urząd Celny wydaje pozwolenie na działalność do 25 dnia danego miesiąca. Żeby móc działać już w następnym dniu musi przedstawić Urzędowi Celnemu zaświadczenie o nie zaleganiu z podatkami na dzień 26 danego miesiąca. Urząd Skarbowy ma 7 dni na wydanie takiego zaświadczenia (art. 306a § 5 ustawy Ordynacja Podatkowa), a wniosku o zaświadczenie nie można złożyć wcześniej niż 26 danego miesiąca. Jeśli ktoś chce potwierdzenia, że nie zalega 26, to wniosek musi złożyć dokładnie w tym dniu.

Nie mając dokumentów z urzędu skarbowego przedsiębiorca nie może złożyć wniosku do Urzędu Celnego, a jak go nie złoży, nie dostanie pozwolenia na działalność.

W takiej sytuacji są setki zakładów w całej Polsce.

Najlepszym rozwiązaniem byłoby przedłużenie ważności zgody Urzędu Celnego na działalność z miesiąca na minimum 50 dni. Inny pomysł to, dostarczanie Urzędowi Celnemu oświadczenia przedsiębiorcy o nie zaleganiu z podatkami z miesiąca poprzedniego.